

UVODNA RIJEČ

Poštovane čitateljice, poštovani čitatelji,

Evo i trećeg ovogodišnjeg Glasnika koji nam donosi događaje iz prvog polugodišta ove godine (uz onaj sa svečanosti Dana međunarodnog priznanja RH s predavanjem akad. Igora Rudana, u prethodnom Glasniku).

Nadam se da će Vas sadržaj – koji je proširen u odnosu na onaj koji možete pratiti na webu (posebno smo zahvalni poljskom veleposlaniku u RH koji nam je omogućio objavu njegova predavanja u našem Klubu) – potaknuti na daljnje pridonose radu našeg Kluba, na inicijative, na sudjelovanja, pa i u skladu s nekim promjenama u Statutu, koje omogućuju veći domet sudjelovanja naših pridruženih članova, kao i u svezi s novom kategorijom članstva za mlade diplomate ili buduće diplomate, o čemu sam zborio na proslavi 30. obljetnice Diplomatske akademije.

U nadi da ćemo biti uspješni i u drugom polugodištu, želim vam svima dobro ljeto!

Emilio Marin, predsjednik HDK-a

SADRŽAJ

U povodu Dana međunarodnog priznanja Republike Hrvatske	str. 2
Dužnosnici HDK-a na proslavi Dana međunarodnog priznanja RH u HGZ-u	str. 7
Predstavljanje knjiga veleposlanika Frane Krnića u Nakladi Bošković	str. 9
Predavanje prof. dr. sc. Miomira Žužula	str. 19
Redovita godišnja Skupština Hrvatskog diplomatskog kluba	str. 22
Predavanje Nj. E. g. Paweła Czerwińskiego	str. 41
Gostovanje E. Marina, predsjednika HDK, te I. Šimeka, člana UV HDK, na Sveučilištu u Mostaru	str. 51
Predsjednik HDK E. Marin u povodu smrti pape Franje i izbora pape Lava XIV.	str. 54
Proslava 30 godina Diplomatske akademije uoči Dana hrvatske diplomacije	str. 56
Obilježen Dan hrvatske diplomacije	str. 60
Neven Šimac (1943.-2025.) in memoriam	str. 61
Razgovor s predsjednikom HDK u povodu posjeta indijskog premijera	str. 68

U povodu Dana međunarodnog priznanja RH intervju u Novom listu s I. Šimekom, članom UV HDK-a

U povodu Dana međunarodnog priznanja RH objavljen je 12. siječnja 2025. intervju u Novom listu s dr. sc. Ivanom Šimekom, članom UV HDK-a, koji je vodila dr. sc. Ina Stašević, pridružena članica HDK-a.

Prenosimo sadržaj tog zanimljivog razgovora.

Na uspjehe koje smo postigli 90-ih godina treba stalno podsjećati da se ne zaborave, kaže Ivan Šimek

Krajem osamdesetih i početkom devedesetih godina prošlog stoljeća svijet je svjedočio velikim i burnim promjenama. U studenome 1989. pao je Berlinski zid, zlokobni simbol Hladnog rata, što je bio uvod u pad komunizma i pad njegova najvećeg eksponenta, SSSR-a. Bio je to i početak raspada SFRJ, Titove komunističke diktatorske tvorevine, te početak osamostaljenja republika, uključujući i Hrvatsku, koja je kroz Domovinski rat ostvarila svoje višestoljetne težnje za neovisnom i samostalnom državnošću.

Novi svijet

Između ostalog, ustavnom odlukom o suverenitetu i samostalnosti od 25. lipnja 1991. stvorena je mogućnost otvaranja hrvatskih predstavništava u inozemstvu radi promicanja interesa RH, uspostavljanja i učvršćivanja njezina državnog suvereniteta i međunarodnog subjektiviteta.

Tako su 1991. godine, na kritičnoj točki u našoj povijesti, stvoreni temelji hrvatske diplomacije. Premda je SR Njemačka već 19. prosinca 1991. donijela odluku o priznavanju nove i samostalne države Hrvatske, ta je odluka stupila na snagu 15. siječnja 1992. zajedno s priznanjem od svih 12 članica tadašnje Europske zajednice.

Osobito treba istaknuti značenje odluke Svete Stolice o priznavanju Republike Hrvatske, donesenoj dva dana prije. U svibnju te iste godine otvaraju se prva naša veleposlanstva, u Beču, Bonu i Rimu.

O tim događajima piše dr. sc. Ivan Šimek u svojoj knjizi »Zaboravljena istina – o stvaranju hrvatske države i počecima diplomacije«. Dr. Šimek bio je svjedok vremena i član Vlade demokratskog jedinstva te je sudjelovao u stvaranju hrvatske države i diplomacije.

Kao zamjenik ministra iseljništva, od predsjednika RH, dr. Franje Tuđmana, dobio je zadaću da sudjeluje u otvaranju prvog hrvatskog predstavništva u Stuttgartu, što je učinjeno 21. veljače 1991. Bliske veze naših dviju zemalja znatno su starije, a u novijoj povijesti razvijaju se od šezdesetih godina prošlog stoljeća, kada su mnogi Hrvati iz bivše države došli kao imigrantski radnici u Njemačku.

U povodu obljetnice međunarodnog priznanja RH razgovarali smo s dr. sc. Ivanom Šimekom o događajima od prije 34 godine i procesu koji je Hrvatsku odveo u novi svijet. Doktor menadžmenta Ivan Šimek odigrao je jedinstvenu i važnu ulogu u ranim godinama priznavanja Hrvatske.

Već u lipnju 1990. napustio je siguran posao direktora izdavačkog poduzeća »Mladost« i predsjednika Komisije za međunarodne veze izdavača Jugoslavije, te se bez radnog ugovora i plaće prijavio u Vladu RH – Izvršno vijeće Sabora RH, radi osnutka i definiranja novog ministarstva, Ministarstva iseljništva.

Imao je odlične političke, gospodarske i osobne kontakte s predstavnicima njemačke vlade, posebno bavarske. Godinama je susretao hrvatsku političku emigraciju u Njemačkoj i tamošnje političare te uspostavio izvrsne poslovne i prijateljske odnose.

Poznavanje domaće i međunarodne politike te povjerenje predsjednika, dr. Tuđmana, i ministra Gojka Šuška pomogli su mu za ulazak u diplomatsku službu kao karijernog diplomata, te je u šestogodišnjem mandatu generalnog konzula RH u njemačkoj saveznoj državi Bavarskoj vodio brojne diplomatske i političke razgovore.

U Münchenu su počeli prvi razgovori u vezi s Daytonskim sporazumom, u okviru kojeg je ostvaren susret američkog ministra obrane Williama Perryja i hrvatskog ministra obrane Gojka Šuška.

Istinom protiv laži

U vašoj knjizi »Zaboravljena istina« dokumentirali ste početke stvaranja hrvatske države i diplomacije. Ponekad imam dojam da je istina postala nevažnom u svijetu zaokupljenom negativnim senzacionalističkim vijestima. Treba li istina dobiti veću pozornost, je li ona nestala ili smo je zaboravili tražiti?

– Činjenice – istine o stvaranju hrvatske države trebale bi postati sastavni dio vanjske kulturne politike Hrvatske i predmet u dopunskim nastavama naših škola u inozemstvu. Posebnu ulogu u provođenju i implementaciji trebala bi imati diplomatsko-konzularna predstavništva, koja bi u programe rada trebala uvrstiti izložbe, predavanja, skupove vezane uz stvaranje hrvatske države.

Mi smo već 90-ih godina imali 185 punktova diljem svijeta koji su služili upoznavanju svjetske javnosti o agresiji na Hrvatsku te smo poticali prikupljanje materijalne i ljudske pomoći za obranu države i organizirali demonstracije za zaustavljanje rata i međunarodno priznanje.

Samo je iz SR Njemačke prispjelo u Hrvatsku 4.157 dragovoljaca koji su branili svoju domovinu i time pokazali jedinstvo iseljene i domovinske Hrvatske.

Istina nije nestala, ona je pod određenim lobističkim krugovima i političkim previranjima malo zaboravljena. Zato treba stalno podsjećati na uspjehe koje smo postigli 90-ih godina, da se ne zaborave.

Koliko su politički i ekonomski odnosi s Njemačkom utjecali na smjer razvoja Republike Hrvatske?

– Politički i ekonomski odnosi Hrvatske s Njemačkom imali su znatan utjecaj na smjer razvoja Hrvatske u nekoliko ključnih područja. Njemačke kompanije investirale su u strateške sektore hrvatskog gospodarstva, uključujući autoindustriju, obnovljive izvore energije i infrastrukturu, što je omogućilo otvaranje radnih mjesta i modernizaciju gospodarstva.

Prije svega velik broj Hrvata koji živi i radi u Njemačkoj imao je učinak na hrvatsko društvo.

Politički i ekonomski odnosi Hrvatske s Njemačkom imali su presudan utjecaj na njezin strateški smjer. Njemačke političke stranke uvelike su sudjelovale politički u priznavanju hrvatske države, osobito CSU/CDU, i blisko su surađivale s HDZ-om.

Za razliku od Hrvatske, u Njemačkoj je pitanje državne vanjske politike nestranačko nadmetanje, pa je koalicija CDU i SPD od nacionalnog interesa. Je li to moguće u Hrvatskoj? Bivši kancelar Helmut Kohl (CDU) bio je jedan od najglasnijih zagovornika međunarodnog priznanja Hrvatske početkom 1990-ih.

Njemačka, pod vodstvom CDU-a, bila je među prvim zemljama koje su priznale neovisnost Hrvatske 1991. godine. Tijekom koalicijske vlade kancelara Gerharda Schrödera SPD je podržavao ulazak Hrvatske u EU, inzistirajući na reformama pravosuđa, jačanju institucija i borbi protiv korupcije.

Prema vašem mišljenju, koja su najznačajnija diplomatska postignuća Hrvatske u protekle 34 godine?

– Hrvatska diplomacija temelji se na nekoliko ključnih činjenica, a to su činjenice usmjerene na očuvanje teritorijalne cjelovitosti, suvereniteta, zaštitu ljudskih prava i promicanje ekonomske stabilnosti. Jedno od najvažnijih postignuća hrvatske diplomacije bilo je međunarodno priznanje Hrvatske kao neovisne države.

U prvom desetljeću nakon stjecanja neovisnosti hrvatska diplomacija, pod vodstvom dr. Franje Tuđmana i tadašnjeg ministra vanjskih poslova Mate Granića, uspjela je osigurati priznanje velikog broja zemalja. To je bio ključan trenutak u afirmaciji Hrvatske na međunarodnoj sceni, omogućivši uspostavu diplomatskih odnosa, trgovinsku suradnju i primanje humanitarne pomoći.

Pristupanje Hrvatske Europskoj uniji 1. srpnja 2013. jedan je od najvećih diplomatskih uspjeha Hrvatske u protekla tri desetljeća. Proces pristupanja uključivao je usklađivanje hrvatskog zakonodavstva s europskim standardima, jačanje demokracije, ljudskih prava, borbe protiv korupcije i jačanje pravne države.

Diplomacija je imala ključnu ulogu u osiguravanju podrške za proces pristupanja, a članstvo u NATO-u omogućava Hrvatskoj sudjelovanje u kolektivnoj obrani i jačanju sigurnosti regije.

U vrijeme rata hrvatska diplomacija bila je ključna u međunarodnom pritisku na agresora, kao i u traženju političke i vojne potpore za obranu zemlje. Diplomacija je tijekom rata također radila na jačanju odnosa s UN-om i zapadnim zemljama, što je postavilo temelje za završetak rata i Daytonski mirovni sporazum.

Naša diplomacija uvijek je bila posvećena zaštiti prava svojih građana u inozemstvu. Hrvatske diplomatske misije osigurale su pravnu zaštitu i u organizacijama poput Vijeća Europe i UN-a, omogućivši jaču zaštitu ljudskih prava i prava manjina, kako u Hrvatskoj tako i u zemljama u kojima žive Hrvati.

Ubrzane promjene

Nalazimo se usred promjena u globalnoj strukturi moći. Nekako u isto vrijeme tehnologija i globalizacija također ubrzavaju tempo promjena. No svijet se suočava sa zajedničkim izazovom u području sigurnosti, ratnih prijetnji, ekonomskih ugroza, migrantske krize... Vaš komentar?

– Trenutni globalni poredak zaista se nalazi usred velike transformacije. Svjetske političke, ekonomske i društvene sile se mijenjaju, a novi izazovi postavljaju temelje za oblikovanje globalne budućnosti. U isto vrijeme ubrzanje tehnoloških promjena i globalizacija, uz nove geopolitičke napetosti, postavljaju temelje za nesigurnost, a istovremeno pružaju nevjerojatne mogućnosti za inovacije i suradnju.

Svijet se polako udaljava od jednostranog globalnog vodstva, koje je dominiralo nakon Hladnog rata,

a ponovo se uspinje multipolarni poredak, u kojem nekoliko ključnih sila oblikuje međunarodne odnose. SAD, Kina, Rusija, Indija i druge sile svijeta postaju sve važniji igrači na globalnoj sceni.

Osim toga, mnoge zemlje razvijaju svoje regionalne inicijative, poput EU-a, ASEAN-a i Afričke unije, što dovodi do kompleksnijih odnosa globalnih i regionalnih centara moći.

Ta multipolarnost stvara izazove u međunarodnoj koordinaciji, jer različite države imaju različite interese i pristupe globalnim pitanjima. Europska vanjska i sigurnosna politika treba se temeljiti na vlastitim obrambenim snagama, inače je neuvjerljiva i ne može osigurati mir i stabilnost građanima.

Tehnološki napredak, osobito u područjima poput umjetne inteligencije, digitalizacije, obnovljivih izvora energije, biotehnologije i komunikacija, dramatično mijenja način na koji države upravljaju svojim gospodarstvima i društvima.

Tehnologija ne samo što ubrzava globalizaciju nego i stvara novu dinamiku u globalnoj konkurenciji i sigurnosti, s tehnološkim divovima koji postaju bitni akteri u geopolitici. Primjeri uključuju geopolitičke napetosti između SAD-a i Kine u vezi s tehnologijama poput 5G, umjetne inteligencije, a klimatske promjene i okolišni problemi zahtijevaju globalnu suradnju na razini koja do sada nije viđena.

Trenutni globalni poredak suočava se s velikim izazovima oko ravnoteže moći, upravljanja globalnim pitanjima i izgradnje povjerenja među državama. Tehnologija i globalizacija igraju ključnu ulogu u ubrzavanju promjena, ali istovremeno postavljaju nove izazove u upravljanju i sigurnosti.

Multilateralizam i globalno upravljanje bit će ključni u budućim desetljećima, jer je jasno da ni jedna zemlja ne može sama riješiti globalne prijetnje. Zbog toga je nužno ulaganje u međunarodnu suradnju, jačanje institucija i odgovorno upravljanje, kako bi se osigurao mir i održivi razvoj u globalnom kontekstu.

Izazovi budućnosti

Možete li s našim čitateljima podijeliti svoje razmišljanje o tome što je pred Hrvatskom u društvenom i gospodarskom smislu?

– Razmatrajući što je pred Hrvatskom, smatram da je važno usmjeriti pozornost na nekoliko ključnih područja, a to su društvene promjene, gospodarski razvoj, održivi rast i demografske promjene. Iako je Hrvatska postigla znatan napredak u svom gospodarskom razvoju, posebno s članstvom u EU-u, koje joj je omogućilo pristup tržištu i europskim fondovima, ekonomska diversifikacija i konkurentnost ostaju ključni izazovi.

Hrvatska se oslanja na nekoliko sektora, poput turizma, poljoprivrede i energetike, ali za dugoročnu stabilnost potrebno je jačanje industrijske proizvodnje, informatičkog sektora te ulaganje u inovacije i digitalizaciju. Obnovljivi izvori energije i energetska tranzicija bit će ključni za smanjenje ovisnosti o fosilnim gorivima, ali i za stvaranje novih radnih mjesta i konkurentnosti na globalnom tržištu.

Negativan demografski trend i odlazak obrazovanih radnika stvara pritisak na tržište rada, ali i na socijalne i mirovinske sustave. Iako je iseljavanje usporeno, potreban je kontinuiran rad na stvaranju boljih uvjeta za mlade obitelji, zapošljavanje, obrazovanje i životni standard. Ulaganje u obrazovni sustav i prilagodba vještina tržištu rada ključni su za osiguranje da Hrvatska može odgovoriti na zahtjeve 21. stoljeća.

Hrvatska treba iskoristiti sredstva EU fondova i investicije u zelene tehnologije kako bi izgradila ekonomski model koji je u skladu s globalnim ciljevima održivog razvoja. Ukratko, pred Hrvatskom

su brojni izazovi, ali i veliki potencijali za razvoj u društvenom i gospodarskom smislu.

Ugled koji ne smijemo narušiti

Kakva je danas pozicija Hrvatske u svijetu? Nesporno je da je ugled Hrvatske porastao s ulaskom u NATO, EU, Schengen i europodručje?

– Hrvatska danas ima čvrsto etabliranu poziciju u međunarodnoj zajednici, zahvaljujući članstvu u ključnim globalnim organizacijama, političkoj stabilnosti i značajnim vanjskopolitičkim inicijativama.

Hrvatska kao članica EU-a punopravno sudjeluje u europskim političkim, gospodarskim i sigurnosnim pitanjima. Članstvo u EU-u učvrstilo je hrvatsku političku stabilnost i osiguralo pristup tržištu, fondovima i europskim institucijama.

Osim toga, Hrvatska je članica eurozone, što znači da se koristi prednostima u vezi sa zajedničkom valutom (euro), a članstvo u šengenskom prostoru omogućava slobodno kretanje ljudi, roba, usluga i kapitala unutar EU-a. Hrvatska kao članica NATO-a pridonosi kolektivnoj sigurnosti i važna je za stabilnost regije.

Sudjelovanjem u NATO misijama Hrvatska se pozicionirala kao partner u globalnoj sigurnosti. Također, Hrvatska je aktivna u međunarodnim mirovnim operacijama, te je ključan faktor u stabilizaciji jugoistočne Europe, podržavajući europske integracije svojih susjeda i pridonoseći miru i stabilnosti u regiji.

Hrvatska se bavi i izazovima u odnosima sa susjedima, poput Srbije, gdje postoje neriješena pitanja u vezi s ratnom prošlošću i manjinskim pravima. Unatoč tim izazovima, Hrvatska je podržala proširenje EU-a i NATO-a.

Tekst: Novi list / Ina Stašević

DJELATNOST KLUBA PODUPIRU

REPUBLIKA HRVATSKA

Ministarstvo vanjskih i
europskih poslova

Dužnosnici HDK-a na proslavi Dana međunarodnog priznanja RH u HGZ-u

Dan 15. siječnja obilježavamo kao Spomendan Dan međunarodnog priznanja Republike Hrvatske i Dan mirne reintegracije hrvatskog Podunavlja. Obilježavajući ova dva iznimno važna datuma Hrvatski generalski zbor u suradnji s Ministarstvom vanjskih i europskih poslova je 14. siječnja 2025. organizirao prigodno druženje tijekom kojeg je ministar vanjskih i europskih poslova dr. sc. Gordan Grlić Radman održao predavanje o važnosti spomendana. Uz moderaciju tajnice HGZ-a dr.sc. Jacqueline Domjanić, skup je uvodno otvorio predsjednik HGZ-a general Marinko Krešić. Svoja sjećanja iznijeli su tadašnji predsjednik hrvatske Vlade dr.sc. Franjo Gregurić te tadašnji potpredsjednik Vlade dr. sc. Mate Granić. Svi govornici naglasili su kako je 15. siječnja 1992. bio konačna potvrda hrvatske državnosti i ostvarivanja pune afirmacije hrvatske države u okviru međunarodne zajednice. Također su naglasili presudnu ulogu hrvatskog državnog vrha na čelu s predsjednikom Franjom Tuđmanom, tadašnjom vladom, ali i ulogu hrvatskih branitelja koji su se svojom žrtvom suprotstavili nadmoćnom agresoru stvorivši preduvjete za priznanje.

Toga su dana Republiku Hrvatsku kao suverenu i samostalnu državu priznale sve zemlje članice tadašnje Europske zajednice (Irska, Belgija, Danska, Francuska, Grčka, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Njemačka, Portugal, Španjolska i Ujedinjena Kraljevina), a njima su se pridružile i Austrija, Bugarska, Kanada, Mađarska, Malta, Poljska i Švicarska. Inače, prve zemlje koje su od 26. lipnja do 14. prosinca 1991. priznale Republiku Hrvatsku

kao samostalnu i suverenu državu bile su zemlje koje i same tada nisu bile međunarodno priznate – Slovenija, Litva, Ukrajina i Letonija, a prva međunarodno priznata država koja je priznala Hrvatsku bio je Island koji je ovu odluku donio 19. prosinca 1991., kada i Njemačka, ali je odluka Njemačke stupila na snagu 15. siječnja – danom priznanja i ostalih članica EZ-a. Međunarodno priznanje Hrvatske i prije Europske zajednice objavila je Estonija 31. prosinca 1991., Sveta Stolica 13. siječnja

1992., a San Marino 14. siječnja 1992. Nakon 15. siječnja 1992. uslijedila su i priznanja ostalih članova međunarodne zajednice.

Danom mirne reintegracije hrvatskoga Podunavlja Hrvatska se prisjeća 15. siječnja 1998. godine kada je dovršen proces povratka okupiranih područja istočne Slavonije, Baranje i zapadnog Srijema u ustavno-pravni poredak Republike Hrvatske. Razdoblje mirne reintegracije, za čije je provođenje Vijeće sigurnosti UN-a uspostavilo posebnu Prijelaznu upravu UN-a u istočnoj Slavoniji započelo je 15. siječnja 1996., a završilo 15. siječnja 1998.

Uz članove HGZ-a skupu su nazočili i prof.dr.sc.dr.h.c. Emilio Marin, predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba, Darinko Bago, dr.sc. Svjetlan Berković, veleposlanik, Lara Romano, tajnica Kabineta ministra, prof. dr. sc. Vanda Babić Galić, posebna savjetnica ministra, Nikola Vranjković, Ured glasnogovornika ministra, brigadir Branko Gačak, glavni tajnik HČZ-ZU i pukovnica Nevenka Kovač, predsjednica Povjerenstva za međunarodnu suradnju HČZ-ZU.

Tekst i ilustracije: HGZ

DJELATNOST KLUBA PODUPIRU

REPUBLIKA HRVATSKA

Ministarstvo vanjskih i
europskih poslova

Predstavljanje knjiga veleposlanika Frane Krnića u Nakladi Bošković

Hrvatski diplomatski klub održao je u četvrtak 6. ožujka 2025. u Ministarstvu vanjskih i europskih poslova na Trgu Petra Petrečića 2 predstavljanje knjiga svog redovitog člana, veleposlanika Frane Krnića.

Okupljenima su predstavljene tri knjige: političko-memoarska knjiga “**Crni kaputi, bijele rukavice**”, zbirka kratkih priča “**Zagora, kameni more snova**” te zbirka poezije “**Vrijeme prošlo, život bivši**”.

Nakon uvodnog pozdrava predsjednika Hrvatskog diplomatskog kluba prof. dr. sc. Emilia Marina, knjige su predstavili veleposlanik Đuro Vidmarović, predsjednik NO HDK-a, dr. sc. Željka Lovrenčić, pridružena članica HDK-a, dr. sc. Stipe Čačija i nakladnik gospodin Zoran Bošković. Nakon predstavljanja skupu se obratio i autor knjiga veleposlanik Frane Krnić, a potom je uslijedila i rasprava.

Poštovane dame i gospodo, cijenjeni članovi i pridruženi članovi Hrvatskog diplomatskog kluba, dragi uzvanici i gosti, poštovani predstavljači i sudionici ove svečanosti predstavljanja knjiga autora Frane Krnića, iznimna je čast **što vas večeras pozdravljam u ime Naklade Bošković**. O knjigama će govoriti, kako piše na pozivnici dr. znanosti Stipe Čačija i dr. znanosti Željka Lovrenčić dopredsjednica Društva hrvatskih književnika.

Na samom početku zahvaljujem predsjedniku HDK akademiku Emiliju Marinu, uglednom arheologu, diplomati i profesoru koji je cijeli život posvetio promidžbi Hrvatske i njene baštine. Zahvaljujem također predsjedniku Nadzornog odbora Hrvatskog diplomatskog kluba Đuri Vidmaroviću, saborskom zastupniku u prvom sazivu, diplomati, bivšem predsjedniku DHK, književniku i književnom kritičaru, koji je zaslužan za promidžbu hrvatske književnosti i pisaca koji pišu poeziju i prozu kršćanskog nadahnuća. Po mome mišljenju gosp. Vidmarović je najbolji poznavatelj naših književnika u dijaspori, za koje često naglašuje da su drugo plućno krilo hrvatske književnosti.

Prije samog osnivanja Naklade Bošković, dok sam radio u izdavačkoj kući Laus, gotovo svakodnevno sam se družio s pok. Jerkom Ljubetićem, prof. vrsnim poznavateljem i promicateljem čileansko-hrvatskih književnih veza. Od njega sam prvi put čuo za ambasadora Franu Krnića koji je među Hrvatima ostavio vrlo pozitivan dojam zauzimajući se za sve oblike veza između Čilea i domovine iz koje su njihovi predci došli u Čile i ostavili neizbrisiv trag. Planirao sam tada objaviti sve čileanske književnike samo bračkoga podrijetla i donekle uspio u tome.

Vjerujem da svi ovdje nazočni znate makar neke biografske podatke o autoru Frani Krniću, ali protokola radi spomenut ću samo osnovne.

Frane Krnić rođen je 1943. godine u Zadvarju, Splitsko-dalmatinska županija.

Gimnaziju je završio u Splitu, diplomirao je na Pravnom fakultetu u Beogradu, magistrirao na Sveučilištu u Nancyu, u Francuskoj i položio pravosudni ispit.

U dugotrajnoj diplomatskoj karijeri proputovao je više od devedeset zemalja na svih šest kontinenata. Službovao je kao jugoslavenski konzul u Čikagu i Rimu i kao ambasador u Čileu. Godine 1991., u Santiagu, nakon što se je javno pobunio protiv tadašnje velikosrpske politike „okrnjenog” Predsjedništva SFRJ, dao je ostavku na položaj ambasadora, da bi 7. siječnja 1992. godine od predsjednika Tuđmana bio imenovan opunomoćenim predstavnikom, a potom i veleposlanikom Republike Hrvatske u Čileu i nerezidentnim veleposlanikom u Peruu i Boliviji. U godinama nakon

toga obavljao je veleposlaničke dužnosti u Španjolskoj, nerezidentno u Kneževini Andori i Kubi, zatim u Nizozemskoj, Češkoj, Danskoj i nerezidentno na Islandu. Republiku Hrvatsku predstavljao je i pred više međunarodnih organizacija i institucija. U hrvatskom ministarstvu vanjskih poslova bio je na dužnosti pomoćnika ministra i u isto vrijeme član Vijeća za vanjsku politiku predsjednika Franje Tuđmana. U vladi premijera Ivice Račana djelovao je kao predstojnik vladinog Ureda za odnose s međunarodnim sudovima u Haagu. Bio je stalni predavač na Diplomatskoj akademiji u Zagrebu i predavač u više međunarodnih centara. Sudionik je brojnih međunarodnih konferencija i skupova. Nakon svog posljednjeg veleposlaničkog mandata u Danskoj i 52 godine radnog staža, od kojih 47 godina u diplomaciji (21 u jugoslavenskoj i 26 u hrvatskoj) umirovljen je 2018. godine. S pravom ga možemo nazvati veteranom hrvatske diplomacije.

Odlikovan je hrvatskim odličjem Kneza Branimira s ogrlicom i više visokih stranih odlikovanja.

Nije član ni jedne političke stranke. Živi u Splitu i povremeno na Korčuli.

Redovito kao nakladnik kada šaljem rukopise na recenziju i ocjenu literarne vrijednosti izbrišem ime autora, da ocjenjivač ne bude opterećen imenom i ugledom samog autora. Zbirku poezije „Vrijeme prošlo, život bivši...” gospodin Đuro Vidmarović ocjenio je vrlo visoko naglašavajući kako bi zbirka bila doslovno „bum“ da je objavljena onda kada je i pisana. Autor je naime i sam poslije naglasio da su stihovi pisani u znatno mlađem životu i do sada ni jedna pjesma iz te zbirke nije bila javno objavljena.

Gosp. Krnić autor je političko-memoarske knjige „Crni kaputi, bijele rukavice“, koja je izazvala veliko zanimanje medija pa su djelovi knjige objavljeni u Slobodnoj Dalmaciji kroz sedam nastavaka. Razgovor s autorom objavilo je više tjednika.

Druga knjiga naslovljena „Zagora, kameno more snova“, zbirka je kratkih priča vezanih uz zavičajnu sredinu, neke uz usmenu književnost, ali i jednu iznimno zanimljivu koja ima političko-diplomatske poruke iz vremena stvaranja županija i općina u slobodnoj Hrvatskoj.

I dok su u Čileu već prevedeni tekstovi koji se odnose na djelovanje ambasadora Krnića u Čileu, u Španjolskoj su zainteresirani za cjeloviti prijevod knjige koja će biti od koristi svima koji se bave proučavanjem povijesti diplomacije, pisani uzor novim diplomatima koji tek trebaju naučiti vještine pregovaranja diplomata koji znanjem i srcem zastupa svoju Domovinu.

Nažalost nakladnika, ali i uglednog veleposlanika Krnića, Ministarstvo kulture RH je odbilo otkup ove knjige, iz samo njima znanog razloga.

Hvala na pozornosti.

Zoran Bošković.

Duro Vidmarović

NEUGAŠENA PJESNIČKA ISKRA. IZVRSNA POEZIJA IZ KOMPLICIRANOG VREMENA (Frane Krnić: „Vrijeme prošlo, život bivši...“, Naklada Bošković, 2024.)

Pročitavši ovu zbirku ostao sam prilično zbunjen i začuđen zbog činjenice da je riječ o zanimljivoj, poticajnoj i estetski relevantnoj poeziji koja je nastala u vremenu od **1969. do 1990.** godine, te da do sada nije bila nigdje objavljivana. Ta je činjenica dosta zbunjujuća i može se objasniti jedino pjesničkim diskursom kojim su pjesne napisane. A sve su one, s obzirom na vrijeme nastanka, zapravo pisane suprotno soc-realizmu, ili semantičkom konkretizmu, politički poželjnoj poetici toga doba, odnosno tih godina. Stariji čitatelji će se sjećati vremena socijalističkog realizma i semantičkog konkretizma i znati će se koliko su sputavali slobodu poetskog govora i pjesničke imaginacije. Doduše autor se pjesama u zbirci „Vrijeme prošlo, život bivši...“ oslanja na prethodne pjesničke naraštaje tako da njegova poetika djeluje još više povijesno, pa i nacionalno, nego što bi inače djelovala.

Naš pjesnik piše pretežito o ljubavi između muškarca i žene, piše na topao, ljudski pošten, pa i ponekad naglašeno iskren način, a to su osobine ljubavne poezije koja se u današnje vrijeme manje cijeni, dok je 70-tih godina, ali i ranije bila sastavni dio poetskog diskursa. Bila su to vremena sanjara, što naš pjesnik ističe u slijedećoj pjesmi:

**Ja sam samo sanjar
koji je u predvečerju
zvonjavu stada
i toplinu kolibe
naslutio...
Ali, nije bilo krava
ni klepetaljki.
Samo nas dvoje
na okrajku grada,
kojem su se izdaleka
pikradali Cigani.**

(Torre Spaccata, Rim, ponoć, 24. studeni 1982.)

Vrijedno je primijetiti kako je pjesma nastala 1982. godine u Rimu. Autor se kvalitetno oslanja na hrvatsku pjesničku tradiciju, uključujući i bogatstvo narodnog izričaja. Stoga se služi bogatim i slikovitim narodnim govorom. Pojedini pojmovi upotrijebljeni kao stihovi djeluju arhaično, ali ugrađeni u stihove govore snažno, zapravo pomažu čitatelju da doživi pjesnikovo djetinjstvo „na okrajku grada“.

Pomalo me autor ove zbirke u nekim pjesmama po iskrenosti podsjeća na Vesnu Parun. Budući je

neke pjesme locirao na Korčulu, nije me iznenadila ova usporedba. Iz stihova se daje uočiti kako autor potječe sa ovoga prelijepoga jadranskog otoka, te da poznaje hrvatsku zavičajnu tradiciju. Isto tako, ugodno i poticajno iznenađuje i zemljopisni raster nastanka pjesmama.

**S tobom se budim,
naslućujem te u polumraku,
u zavjesama,
nazirem te na tavanici...**

Vrlo dojmljiva pjesnička minijatura od četiri stiha. Pjesnik je uspješno iskazao vlastitu tjeskobu i naslućivanje ljubavnog kraja.

Sličan uspjeh postigao je u slijedećoj pjesmi:

**Opet sam te tražio
u bezzvučnoj praznini
užarenog poslijepodneva
12. lipnja 1983...
(U bijegu od samog sebe)
Po ispruženoj Tuscolani...
I uznemirenoj plaži
Fregene...**

Vrlo dobra pjesma sa snažnim psihološkim nabojem. Odlične sintagme: „Bezzvučna praznina; užareno poslijepodne; uznemirena plaža.

Naš se pjesnik kreće od Dalmatinske zagore, preko Splita, Korčule, Venecije, Rima pa sve do Madrida i Čilea. To u prvi mah djeluje pretenciozno i hvalisavo, ali stihovi s navedenom datacijom opravdaju lociranje njihovoga nastanka. Posebno su topli i iskreni opisi Čilea, a poglavito planinskog masiva Anda, nama dale zemlje i dalekih planina povezanih s mističnom civilizacijom Inka. Ovi su stihovi upućivali su pisca ovog prikaza, kao bivšeg diplomata, na osobu koja bi mogla pripadati hrvatskom diplomatskom korpusu.

(...)

Sjećaš li se Lorce:

**Luna od staniola
kupa se u vodi zelenoj,
majko ukrasti će mi srce cigani...
Ande se uporno tope,
a ja pijem zeleno vino
i jedem školjke.
Nad restoranom se nadvila Via Apia,
dok ispod teče Mapocho.
Ljuti li se tvoje zeleno oko?**

Vrlo zanimljiva nadrealistična, ali osobna i introspektivna ljubavna pjesma. Autor se na literarno dopušten način oslanja na stihove drugog pjesnika, u ovom slučaju **Garsije Lorce**.

**Ande su
veličanstveni prostor
za razmišljanje...
Za sudar sa samim sobom.
I vremenom.**

(Santiago de Chile, 1990.)

Predlažem autoru izdvajanje pjesama u poseban ciklus posvećen Andama. Ova je vrlo kvalitetna pjesma posvećena mitskom planinskom lancu i obogaćuje našu suvremenu poeziju.

Kako među veleposlanicima nema mnogo pjesnika, nije mi bilo teško odrediti o kome je riječ premda je u Čileu djelovao kao veleposlanik i veliki pjesnik, Boris Maruna. Budući, poznajem opus i poetiku Borisa Marune, zbirka koju sam dobio na ogled kazivala je da je riječ o drugome autoru.

**Predvečer zalijevam vrt
i osluškujem zvukove
iz utrobe planine.
I to su mi
najčudniji i
najmističniji trenutki
boravka**

ovdje...

I najmirniji.

Ali, sve to kao da nije moj život.

Živim ga još uvijek negdje drugdje!

(Santiago de Chile, 1990.)

Snažna i estetski relevantna memoarska pjesma. Pomaže shvaćanju psihološke težine diplomatskog posla.

Bilo kako bilo, zbirka „Vrijeme prošlo, život bivši...” zaslužuje pozornost kao književno djelo. Uz to treba naglasiti kako je velika šteta što ove pjesme nisu objavljivane sukcesivno s vremenom nastanka, jer bi tada njihova poetika bila vrlo aktualna i imala snažniji odjek nego što ima danas.

Pjesma u kojoj prvi stih govori o „huku crnom gavrana“ odlična je pjesnička slika, sa snažnim metajezikom.

Huk crnog gavrana

u mom snu...

Ostavlja me nemirnim,

neraspoloženim samim sobom.

I pomalo uplašenim.

Odlična autobiografska i autorefleksivna pjesma.

Obzirom na proteklo vrijeme zbirku koju smo prikazali, na žalost moramo promatrati kao dio povijesti hrvatske književnosti. Na to nas prisiljava i sam autor datirajući svoje pjesme, čime nam onemogućava da ih promatramo kao današnje ili suvremene tvorevine, već ih veže uz vrijeme i topos nastanka.

Prema predmetno tematskoj razini mogli bismo zbirku podijeliti u nekoliko dijelova. Npr., jedan dio svakako se tiče ljubavi između autora i voljene žene. Bila bi to ljubavna poezija.

Drugi dio odnosi se na krajolik u kojem je pjesma nastala, dok bi treći dio bile pjesme posvećene Čileu i čudesnom krajoliku Anda. Ponavljam: izdvajanje ciklusa o Čileu i Andama i danas bi korespondiralo sa suvremenim tijekovima hrvatske poezije.

Na kraju, zbirka stihova veleposlanika Frane Krnića: „VRIJEME PROŠLO, ŽIVOT BIVŠI...” poticajna je i dobra poezija. Ta je poezija odjek jednog vremena i bogatog duhovnog života, ali i dokaz autorovog autonomnog pjesničkog opredjeljivanja i razmišljanja.

Oda zavičaju

Frane Krnić: Zagora, kameno more snova... Split: Naklada Bošković, 2023., 135 str.

Frane Krnić svoj je radni vijek proveo kao profesionalni diplomat; u diplomaciji je obavljao visoke dužnosti. Službovao je u nizu država i proputovao više od sto zemalja na svih šest kontinenata. Takav život čovjeka zasigurno obogati iskustvom, novim spoznajama i raznovrsnim znanjima i vještinama.

Ovaj građanin svijeta rođen je 1943. u Zadvarju, u Splitsko-dalmatinskoj županiji. Svoje je korijene, identitet, širi i uži zavičaj oduvijek nosio u srcu, bez obzira gdje bio. Na radost čitatelja, odlučio je napisati knjigu u kojoj je okupio jedanaest priča čija je tematika vezana uz područje Zadvarja, Zagvozda, Šestanovca, Žeževice... ili, uz kameno more snova, kako naziva svoju Zagoru.

Priče su temeljene na istinitim događajima, a obuhvaćaju razne dogodovštine i anegdote. U njima se također susrećemo s legendama, fantazijom pa i praznovjerjem. Poput Ivana Aralice, Dinka Šimunovića, Vjekoslava Kaleba i Slobodana Novaka, Krnić vješto tka priče o svome rodnom kraju i njegovim ljudima odajući počast mjestu gdje je doživio sretne dane djetinjstva i rane mladosti, gdje je uvijek bio sretan. Zagora je njegova Itaka, njegova oaza mira i mjesto gdje ga uvijek, skrivena u kamenju, čeka radost življenja.

Ove nas priče osvajaju zanimljivom tematikom i dinamičnom radnjom, ali i načinom na koji su napisane: uz književni jezik autor koristi i narječje svoga kraja što znatno doprinosi autentičnosti i dojmljivosti opisa i radnje.

Knjiga počinje pričom *Did Jure* i uspomenama na djetinjstvo koje svaki čovjek nosi u duši. Jer, čini se da se najljepši snovi rađaju baš u našoj najranijoj dobi, u idiličnim krajolicima, pod okriljem naših dragih djedova i baka koji nas čuvaju najbolje na svijetu. Upravo tu su zvijezde najsajnije, a tajne najskrivenije. Njih se ni naš autor, kao što kaže u priči, „cijeloga mog života neću htjeti ni odreći“ (str. 9).

Zavičaj je kao melem kojim se liječe sve rane, njemu se čovjek vraća kad god mu je u životu teško jer iz njega crpi snagu: „Mnogo puta, mnogo godina poslije, daleko i predaleko od te žestoke i strasne kamene zemlje, kad god bih se u svojoj nutrini počinjao sudarati s kakvim izazovom življenja ili suočavati s nekim životnim pitanjem, u traženju izlaza ili pomoći, kao kakvom magnetskom silom vučen uvijek bih se iznova vraćao upravo tim stjenovitim, oštro-blagim, Cetinom opasanim krajolicima Mosora, Žeževice i Zadvarja“ (str. 9).

U priči se osim života djeda Jure i bake Jake, opisuju i običaji tog kraja. Čitav je tekst prožet snažnom emotivnošću i nostalgijom za danima koji se više nikada neće vratiti, ali i dalje traju u našem sjećanju.

U ovoj se knjizi često isprepliću elementi legende i stvarni događaji što je razvidno u priči *Vila Ravijojla* dok je ona naslovljena *Kako je Martin obranio Mickinu čast* anegdota u kojoj se na duhovit način priča o magarici Micki i njenom bijegu u slobodu sa zavodnikom Sivcem...

Osim Zagore i doživljaja iz autorova djetinjstva i mladosti, u ovoj knjizi nailazimo i na iseljeničku tematiku jer, kao što je poznato, naših ljudi ima na raznim stranama svijeta. U priči *Tafre plove Nilom* tema su uspješni hrvatski iseljenici u jednoj divnoj zemlji – Čileu, u kojoj je Frane Krnić kao veleposlanik Republike Hrvatske ostavio snažan trag. Toliko dubok da ga se još i danas, nakon tridesetak godina, u njoj sjećaju s puno poštovanja i ljubavi. U toj se priči, između ostalog, govori i o Porveniru, gradu na Ognjenoj Zemlji u koji je došao na kraju svoga veleposlaničkog mandata kako bi

se oprostio. Tom prigodom posjećuje mjesno groblje prepuno hrvatskih imena. Posebnu pozornost izaziva mu mauzolej s natpisom „Obitelj Tafra – Mimica“ izgrađen u istočnjačkom stilu; nalik je džamiji s kršćanskim križem. Priču o istočnjačkom utjecaju pri povratku u Santiago ispriča mu Tomas Tafra. A čitatelji saznaju za još jednu zanimljivost vezanu uz naše mnogobrojne zemljake koji su svoju sreću potražili u Čileu.

Slijedi *Priča o Zagori Proročici i Ivanu krojaču* u kojoj autor isprepliće fantastiku i stvarnost, snove i istinite događaje. Nakon uvodnog dijela koji je zapravo san, kao njegov kontrast, dolazi vrlo realistična rečenica: Ivan je po karakteru bio gospodin, a po zanimanju krojač (str. 46). Saznajemo da je, osim što je bio izvrstan i cijenjeni krojač, bio i strastveni lovac te vidovnjak. Radnja priče događa se 1941. kad muškarce počinju pozivati u kraljevsku vojsku. Premda nevoljko, i on mora poći... Nakon što mu je supruga Danica spakirala naprtnjaču, s prijateljem Mirkom odlazi u Split. Dolaze u stan Mirkove rodice Vere gdje je već smješteno nekoliko muškaraca koji se spremaju u sinjsku vojarnu. Ivan i Mirko odlučuju da se neće priključiti vojsci i vraćaju se kući. Svi su drugi okupljeni kod Vere poginuli, uključujući i nju. Ivan je preživio rat i preselio se u Split. Godine 1990. opet je sanjao isti san...

Zvizda Danica nastavlja se na priču o Ivanu krojaču, ali prati sudbinu Ivanove ljubavi Danice koju je oteo tri dana prije nego što se trebala udati za drugog. Uz svog je muža uspješno radila kao krojačica. Jedan im je sin umro od upale pluća u dobi od godine i pol, a drugi je u vrijeme odvijanja događaja koji se opisuje u priči, imao dvije godine. Krajem listopada Danica je „preko Šestanovca pješke stigla svojim roditeljima u Popovića kuće – babi Jaki i didu Juri – i odmah im počela pomagati u pripremi hrane za dolazeću zimu“... (str. 65). Ali, dolazi do napada engleskih zrakoplova na njemačke vojnike i za odmazdu, Nijemci odlučuju strijeljati neke pripadnike lokalnog stanovništva. Među njima su i Danica i dida Jure... No, kao i u Ivanovom slučaju, opet se pojavljuje Vila Proročica i njihov je život spašen. Ono što je Danica vidjela u snovima obistinilo se: nakon toga listopadskog događaja, ona i Ivan nastavili su živjeti prvo na Zadvarju, a zatim u Splitu. Imali su troje djece.

Slijedi priča *Božić u Chicagu* koja na iznimno duhovit način opisuje još jednu anegdotu vezanu uz naše iseljenike. Glavni je lik Markiša, „nasmijan, domišljat, bistar, govorljiv, pasionirani čitač novina, strastveni zaljubljenik u politiku i to međunarodnu“; zaposlen u jednome susjednom neboderu kao liftboj...“ (str. 74). Radnja se odvija za Božić 1974. kad i u Chicagu treba imati pečenog prašćića na stolu. No, čini se da to nije baš lako. Iako ne i nemoguće... Mladi je konzul upleten u neobičan i smiješan događaj svojstven doživljajima naših domišljatih ljudima koji u tuđini nastoje živjeti jednakim životom kao u domovini. Autor koristi stvarni događaj i na njemu temelji zanimljivu i napetu priču puna raznovrsnih obrata.

Stvarni događaj iz 1994. godine opisan je i u priči *Na pršutu s Predsjednikom*. Protagonisti su joj autor ove knjige, predsjednik Franjo Tuđman i Andrónico Lukšić, čileanski poslovni čovjek hrvatskih i indijanskih korijena koji je bio veliki zaljubljenik u Hrvatsku. I u pršut... Njena je poanta spoznaja da diplomati moraju biti jako snalažljivi i znati puno toga kako bi u određenoj prigodi sebe i druge spasili iz neugodne situacije.

Dvjesto priča na kraju knjige naslovljenim *Na Zadvarju se pojavila Gospe... i Zadvarje je osvojilo općinu* Krnić zatvara strukturalni krug i simbolično se vraća tamo odakle je počeo: u rodni kraj.

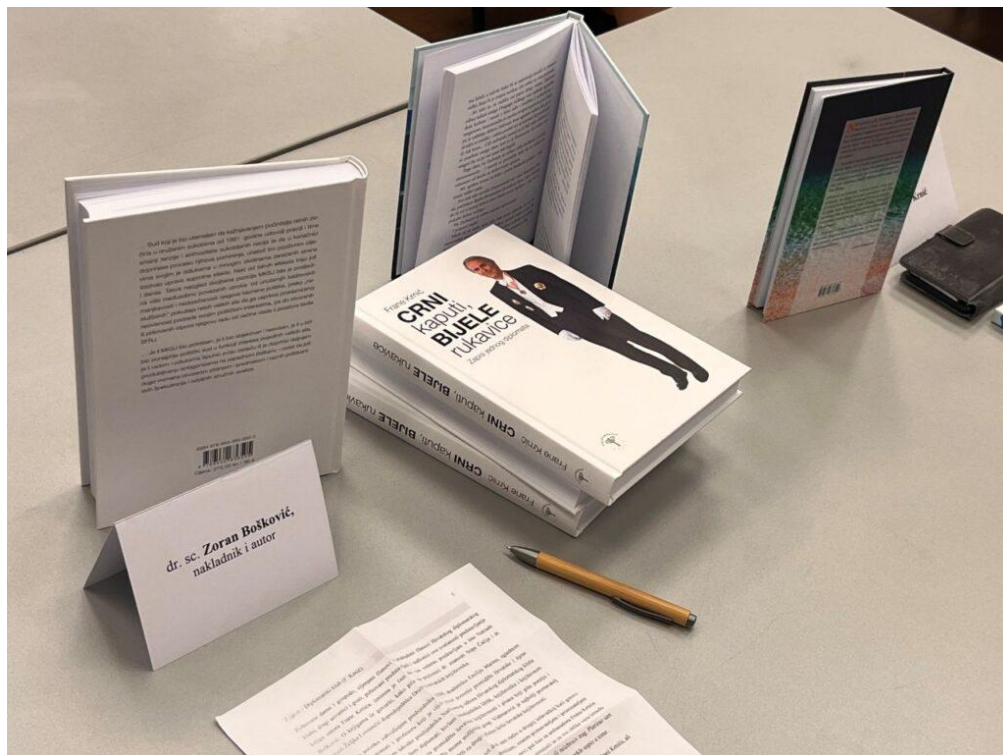
Posljednja priča zastupljena u ovoj zbirci je *Čovik od perja*. Autoru knjige ispričao ju je njegov stari učitelj i, kako kaže, dobar čovjek, Bepo Madunić. U njoj se govori o Antuki Ivandiću, između dva rata najbogatijem čovjeku u Imotskom i njegovoj neobičnoj sudbini... Naime, *šjor* Antuka je imao suprugu Bertu, kćer Zorku i sina Antu i živio kao i svi drugi njegovi sugrađani sve dok nije otkrio

ljepotu umjetnosti i baletnih predstava u Bečkoj državnoj operi. Nadahnut „Labuđim jezerom“, za vrijeme poklada u svom gradu pretvara se u labuda blještava perja zalijepljena za njegovo tijelo medom koji je ukrao od supruge. Na kraju, ostvarivši svoj životni san, umire od upale pluća. Ova nas priča navodi na zaključak da bez obzira na sve treba slijediti svoje ideale.

Specifičnost ove zbirke priča je to da su pisane biranim književnim jezikom i narječjem područja koje se opisuje. Neki su opisi pravi mali književni biseri. Radnja priča je dinamična, pred čitateljevima se očima brzo smjenjuju raznovrsni, ponekad neobični ali u svakom slučaju zanimljivi događaji. Autor piše lako i vješto isprepliće stvarnosne elemente i bogatu maštu te fantazije svojih sunarodnjaka. Rezultat svega toga je štivo koje svakako treba preporučiti za čitanje kako bi se kroza nj upoznalo jedan kraj i spoznalo da, premda je zauvijek prošlo, određeno vrijeme vječno živi u nama.

Željka Lovrenčić

Fotografije: Milada Privora i Krešimir Žnidarić

Predavanje prof. dr. sc. Miomira Žužula na temu “Novi svjetski poredak: Gdje je Europa, a gdje Hrvatska?”

Hrvatski diplomatski klub i Diplomatska akademija Ministarstva vanjskih i europskih poslova Republike Hrvatske organizirali su predavanje prof. dr. sc. Miomira Žužula, bivšeg veleposlanika i ministra vanjskih i europskih poslova RH, pod nazivom “**Novi svjetski poredak: Gdje je Europa, a gdje Hrvatska?**“. Predavanje je održano 18. ožujka u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici za polaznike XXIII. jednogodišnjeg studija Diplomatske akademije. Prisustvovali su i članovi HDK-a, djelatnici MVEP-a te brojni ugledni gosti.

Uvodnu riječ održali su prof. dr. sc. Emilio Marin, predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba te dr. sc. Gordan Grlić Radman, ministar vanjskih i europskih poslova.

Prof. dr. sc. Miomir Žužul oslonio se na teorijske okvire u ideološkim sukobima, uključujući teorije Fukuyame i Huntingtona, kao i unutarnjim promjenama u SAD-u i Europi. Zaključeno je da se svijet nalazi u procesu transformacije, a diplomacija ostaje ključno sredstvo za očuvanje stabilnosti i rješavanje budućih izazova.

Fotografija: Iva Mikulandra Barkidija, Daria Simić

DJELATNOST KLUBA PODUPIRE

Redovita godišnja Skupština Hrvatskog diplomatskog kluba

Dana 25. ožujka 2025. održana je redovita godišnja Skupština Hrvatskog diplomatskog kluba u Velikoj dvorani Ministarstva vanjskih i europskih poslova, Petretićev trg 2, Zagreb. Na Skupštini su velikom većinom glasova prihvaćeni svi dokumenti s dnevnog reda, uključujući i novi Statut, te prijedlozi aktivnosti i financijskog plana za 2025. godinu. Ujedno je izglasan i prijem jednog redovitog člana, doc. dr. sc. Ivana Bulića, te pet pridruženih članova: izv. prof. dr. sc. Maja Zorica, dr. sc. Marinko Ogorec, g. Ante Barišić, dr. med., gđa Ivana Kos, gđa Anita-Slavica Prka Đurasić.

Fotografija: Krešimir Žnidarić

IZVJEŠĆE O DJELATNOSTI HDK-a U 2024.

0 - Održana izborna godišnja Skupština, 14. ožujka 2024., na kojoj su obnovljeni mandati za osam članova UV HDK-a, a izabrana je jedna nova članica, Mirjam Katulić. Obnovljeni su i mandati dvojici članova NO HDK-a, a izabran je novi član, Zvonimir Marić.

1. Prvo polugodište

- Dan međunarodnog priznanja 15. siječnja s MVEP-om, održan 16. siječnja s MVEP-om, gost Zlatko Dalić s kojim je vodio razgovor I. Kujundžić,
- Milada Privora održala radionicu „Protokol u praksi“ u suradnji s Hrvatskom paneuropskom unijom, 16. svibnja,
- E. Marin i D. Bago održali predavanje u Hrvatskom generalskom zboru na temu „Diplomacija u domovinskom ratu“, 22. svibnja,

- Obilježavanje Dana hrvatske diplomacije, 7. lipnja u suradnji s MVEP-om uz sudjelovanje predsjednika Vlade, predsjednika Hrvatskog sabora, apostolskog nuncija u RH i potpredsjednice Komisije Europske unije D. Šuice. Predavanje je uz prezentaciju održao Zvonimir Frka Petešić te je otvorena prigodna izložba „Croatia since Independence“. Uz brojne članove i uzvanike nazočio je gotovo u cijelosti Diplomatski zbor u RH.

2. Drugo polugodište

- Izaslanstvo HDK-a sudjelovalo je na 6. hrvatskom iseljeničkom kongresu, 27. – 30. lipnja (I. Šimek, M. Munivrana i K. Žnidarić),
- Izaslanstvo HDK-a na čelu s dopredsjednikom Bagom sudjelovalo je na konferenciji veleposlanika, generalnih konzula, konzula i vojnih izaslanika, 28. kolovoza,
- Održana je tribina „Hrvatska i EU u novom međunarodnom poretku“ koju je vodio Davor Ivo Stier u suradnji s Hrvatskom paneuropskom unijom, 18. listopada,
- Održano predavanje Williama Jeanm. de Bajetsa, veleposlanika Belgije, 6. studenoga, na temu „Kraljevina Belgija i njezine institucionalne transformacije“,
- Održana tribina u povodu 35. obljetnice pada Berlinskog zida u suradnji s v Veleposlanstvom SR Njemačke u RH na Ekonomskom fakultetu u Osijeku, 14. studenoga,
- Održano predstavljanje od 6 knjiga „Sjećanja“ u suradnji s Gradom Osijekom u Osijeku 15. studenoga,
- Organizirana tribina „Sigurnosni i geopolitički izazovi svjetskog poretka“, 26 studenoga. Tribinu je moderirao Ivana Petrović uz sudjelovanje Mirka Bilandžića, Domagoja Juričića, Janka Bekića i ministra obrane RH Ivana Anušića,
- Održana je tribina „Ujedinjena Europa u novom poretku svijeta“ u suradnji s Hrvatskom paneuropskom unijom, 19 prosinca. Predavanje je održao Pavo Barišić dok je raspravu moderirao E. Marin. Tom prigodom potpisan je Sporazum o suradnji HDK s Hrvatskom paneuropskom unijom.

Nakladnička aktivnost

- Glasnik HDK 1 - 4 2024.,
- Dvije knjižice o proslavama Dana međunarodnog priznanja i Dana diplomacije RH,
- Održavanje web-a.

IN MEMORIAM - Tijekom 2024., nažalost su preminula tri naša redovita člana: Marko Žaja, Gjuro Deželić i Zvonimir Marić. Počivali u miru.

U Zagrebu, 10. veljače 2025.

Emilio Marin, predsjednik HDK

PRIJEDLOG PROGRAMA HDK-a za 2025.

0 - Održavanje redovite godišnje Skupštine s donošenjem novog Statuta HDK-a, kraj ožujka i početak travnja. 2025.

1. Prvo polugodište

- Dan međunarodnog priznanja 15. siječnja s MVEP-om, gost predavač akademik Igor Rudan,
- Predavanje o međunarodnim odnosima, SAD - Europa - Republika Hrvatska, s Diplomatskom akademijom MVEP-a, 18 ožujka, predavač veleposlanik Miomir Žužul,
- Predavanje veleposlanika zemlje predsjedateljice EU, 2. travnja, predavač veleposlanik Poljske,
- Predstavljanje niza 6 knjiga „Sjećanja“, u Mostaru (i Sarajevu ?) uz potpisivanje Memoranduma o suradnji s Filozofskim fakultetom u Mostaru, 8. – 9. travnja, predstavljači Emilio Marin i Ivan Šimek,
- Eventualna druga predstavljanja knjiga ili projekata članova HDK
- Dan hrvatske diplomacije, 6. – 7. lipnja, u suradnji s MVEP-om.

2. Drugo polugodište

- Veleposlanik zemlje predsjedateljice EU, listopad (?), predavač veleposlanik Danske (?),
 - Predavanje jednog do dva veleposlanika akreditiranih u RH, mogući predavači vlp Francuske, Italije, Grčke, Japana,
 - Tribina o ulozi diplomacije u razvoju gospodarstva, možda s HGK, dopredsjednik Darinko Bago
 - Moguće predavanje nekog od ministara vanjskih poslova u posjetu Republici Hrvatskoj,
 - Sastanci s predstavnicima Klubova ambasadora Slovenije, Slovačke i Makedonije.
- Nakladnička aktivnost
- Glasnik HDK 1 - 4 2025.
 - Dvije knjižice o proslavama Dana međunarodnog priznanja i Dana diplomacije RH,
 - Održavanje web-a.

U Zagrebu, 10. veljače 2025.

Emilio Marin, predsjednik HDK

Na temelju članka 13. Zakona o udrugama ("Narodne novine" br. 74/14, 70/17, 98/19 i 151/22)
Skupština udruge HRVATSKI DIPLOMATSKI KLUB, na sjednici održanoj dana 25. ožujka
2025. godine, usvojila je

STATUT HRVATSKOG DIPLOMATSKOG KLUBA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Hrvatski diplomatski klub je nevladina i nestranačka udruga hrvatskih diplomata, utemeljena na etičkim načelima promicanja diplomatske struke i zaštite nacionalnih interesa.

Hrvatski diplomatski klub je osnovan radi promicanje hrvatske diplomacije, proučavanja međunarodnih odnosa, vanjske politike Republike Hrvatske, diplomatskih aktivnosti vezanih uz diplomatsko djelovanje i predstavljanje država, uspostavljanja suradnje i prijateljskih odnosa s diplomatima stranih država, te zaštite interesa i dostojanstva hrvatskih diplomata – članova Hrvatskog diplomatskog kluba.

Ovim Statutom utvrđuje se: naziv i sjedište Hrvatskog diplomatskog kluba te područje na kojem djeluje; zastupanje; ciljevi; djelatnosti kojima se ciljevi ostvaruju; ostvarivanje javnosti rada; članstvo i članarina; obveze i stegovna odgovornost članova; unutarnje ustrojstvo; tijela Hrvatskog diplomatskog kluba, njihov sastav, ovlasti, način odlučivanja, uvjeti i način izbora i opoziva, trajanje mandata, način sazivanja skupštine u slučaju isteka mandata; imovina i raspolaganje mogućom dobiti; način stjecanja imovine, te prestanak rada Hrvatskog diplomatskog kluba i postupak s imovinom u tom slučaju, izbor i opoziv likvidatora HDK, te način rješavanja sporova i sukoba interesa unutar HDK.

U Hrvatskom diplomatskom klubu nije dopuštena rasna, nacionalna, vjerska, politička i svaka druga obespravljenoost, niti kršenje sloboda i prava čovjeka i građanina.

Izrazi koji se koriste u ovome Statutu, jednako se odnose na sve osobe, bez obzira na njihovu spol ili rod, kao i bez obzira na bilo koje njihovo obilježje, bez obzira na to jesu li korišteni u muškom ili ženskom rodu, obuhvaćaju na jednak način muški i ženski rod.

Naziv, sjedište, zastupanje i područje djelovanja

Članak 2.

Puni naziv udruge: **HRVATSKI DIPLOMATSKI KLUB**
Skraćeni naziv: **HDK**

Uz naziv na hrvatskom jeziku, udruga može rabiti i naziv na engleskom jeziku:

Puni naziv na engleskom jeziku: **CROATIAN DIPLOMATIC CLUB**

Skraćeni naziv na engleskom jeziku: **CDC**

Sjedište Hrvatskog diplomatskog kluba je u Zagrebu.

Odluku o adresi sjedišta donosi Skupština HDK, na prijedlog Upravnog vijeća.

Hrvatski diplomatski klub djeluje na području Republike Hrvatske.

Hrvatski diplomatski klub je pravna osoba.

Hrvatski diplomatski klub zastupaju predsjednik, dopredsjednik i tajnik.

Predsjednik može ovlastiti i nekog drugog člana Upravnog vijeća da zastupa Hrvatski diplomatski klub.

Hrvatski diplomatski klub za svoje obveze odgovara svojom cjelokupnom imovinom.

Svi članovi i članovi svih tijela Hrvatskog diplomatskog kluba ne odgovaraju za obveze Hrvatskog diplomatskog kluba.

Hrvatski diplomatski klub i osobe ovlaštene za zastupanje Hrvatskog diplomatskog kluba za štetu učinenu u Hrvatskom diplomatskom klubu ili kada Hrvatski diplomatski klub počini štetu prema trećim osobama odgovaraju sukladno općim propisima o odgovornosti za štetu.

Osoba ovlaštena za zastupanje Hrvatskog diplomatskog kluba ne može biti osoba koja je:

- 1) pravomoćno osuđena za kazneno djelo financiranja terorizma, pranja novca, zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju, prijevare u gospodarskom poslovanju, prouzročenja stečaja, pogodovanja vjerovnika ili povrede obveze vođenja trgovačkih i poslovnih knjiga iz zakona kojim se uređuju kaznena djela i kaznenopravne sankcije ili ranije važeća kaznena djela zlouporabe stečaja i zlouporabe u postupku stečaja i to za vrijeme dok traju pravne posljedice osude kao i kojoj su uvedene međunarodne mjere ograničavanja raspolaganja imovinom, dok su te mjere na snazi
- 2) pravomoćno osuđena za kazneno djelo neke druge države koje po svojim bitnim obilježjima odgovara kaznenim djelima iz točke 1. ovoga stavka.

Osoba ovlaštena za zastupanje Hrvatskog diplomatskog kluba koja je u izravnom doticaju s djecom ne može biti osoba koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta na temelju zakona kojim se uređuju kaznena djela i kaznenopravne sankcije.

Pečat, znak (logo) i zastava Hrvatskog diplomatskog kluba

Članak 3.

Pečat okruglog je oblika, promjera 35 mm, na čijem obodu je sljedeći tekst: Hrvatski diplomatski klub - Croatian Diplomatic Club, Zagreb, a u sredini znak (logo) Hrvatskog diplomatskog kluba.

Znak (logo) okruglog je oblika ukrašen u svom vanjskom krugu starohrvatskom ornamentikom na bijeloj podlozi. Na dnu kruga su riječi na latinskom jeziku «In medio virtus». Unutar kruga nalazi se četverokutni hrvatski grb na plavom polju sa slovom H na lijevoj, slovom K na desnoj strani, te slovom „D“ iznad grba u crvenoj boji. Iznad grba nalaze se i dvije golubice.

Zastava Hrvatskog diplomatskog kluba je bijele boje i na njoj je znak (logo) HDK opisan u prethodnom stavku.

Hrvatski diplomatski klub može imati više okruglih pečata, ali svaki od njih mora imati svoj redni broj.

Članak 4.

Hrvatski diplomatski klub može surađivati sa sličnim klubovima i udrugama u inozemstvu i učlanjivati se u srodne međunarodne organizacije.

Javnost rada

Članak 5.

Rad Hrvatskog diplomatskog kluba je javan.

Javnost rada se osigurava i ostvaruje pravodobnim i istinitim izvještavanjem članova te izvještavanjem javnosti putem sredstava javnog priopćavanja.

Članovi se o radu Hrvatskog diplomatskog kluba izvještavaju na sjednicama tijela Hrvatskog diplomatskog kluba, dostavom informacija i materijala u pisanom obliku i/ili njihovom objavom u elektroničkom obliku, kao i putem mrežnih stranica Hrvatskog diplomatskog kluba na internetu.

Predstavnici sredstava javnog priopćavanja mogu biti nazočni sjednicama tijela Hrvatskog diplomatskog kluba i izvještavati javnost o njihovom radu i radu Hrvatskog diplomatskog kluba.

Hrvatski diplomatski klub može izdavati svoje glasilo, postaviti svoje mrežne stranice na internetu i druga sredstva javnog priopćavanja (knjige, povremene publikacije, biltene, plakate i sl.) sukladno propisima o izdavačkoj djelatnosti i propisima o mrežnim stranicama.

Javnost se može isključiti sa sjednica tijela Hrvatskog diplomatskog kluba ako se na njima raspravlja i odlučuje o pitanjima čije bi odavanje ili prenošenje neovlaštenoj osobi štetilo interesima ili ugledu Hrvatskog diplomatskog kluba ili njegovog člana.

II. PODRUČJE DJELOVANJA, CILJEVI I DJELATNOSTI HRVATSKOG DIPLOMATSKOG KLUBA

Članak 6.

Hrvatski diplomatski klub, sukladno ciljevima, djeluje na području demokratske političke kulture i međunarodne suradnje.

Ciljevi Hrvatskog diplomatskog kluba su da:

- okuplja stručnjake koji su profesionalno predstavljali, u svojstvu diplomatskih ili konzularnih predstavnika, Republiku Hrvatsku u drugim zemljama, kao i osobe koje su svojom profesionalnom, znanstvenom i javnom djelatnošću doprinosile saznanjima o diplomatskoj struci i praksi

- potiče proučavanje diplomatskog djelovanja i disciplina koje se koriste u diplomatskim aktivnostima,
- potiče mlade stručnjake i studente na izučavanje diplomacije i njoj srodnih znanstvenih i stručnih disciplina,
- potiče proučavanje povijesti hrvatske diplomacije,
- potiče i unaprjeđuje prijateljske odnose i suradnju sa stranim zemljama, diplomacijama stranih zemalja, kao i s diplomatskim predstavnicima akreditiranim u Republici Hrvatskoj
- provodi projekte kojima se potiče razvoj i jačanje prijateljskih odnosa između svojih članova i diplomatskih predstavnika akreditiranih u Republici Hrvatskoj
- organizira programe kojima nastoji educirati, odnosno pobliže objasniti djelovanje Europske unije te promicati ulogu Republike Hrvatske unutar EU-a pa i široj javnosti
- djeluje na području promicanja kulture te međunarodne suradnje
- daje preporuke i stajališta koje se tiču diplomatskih aktivnosti Republike Hrvatske
- uspostavlja i razvija suradnju s istovrsnim i sličnim udrugama i organizacijama u inozemstvu te svim organizacijama koje podupiru rad Hrvatskog diplomatskog kluba,
- štiti interese i dostojanstvo svojih članova.

Članak 7.

U ostvarivanju ciljeva iz članka 6. ovoga Statuta, Hrvatski diplomatski klub: promiče i unaprjeđuje spoznaje o diplomatskoj djelatnosti, organizira savjetovanja, seminare, predavanja, tribine i druge stručne skupove o pitanjima iz područja diplomacije te sudjeluje u organizaciji kongresa, strukovno povezuje i izvještava svoje članove o razvoju diplomatske prakse u svijetu, predlaže rasprave i izradu propisa iz područja diplomatskog predstavljanja i međunarodnih odnosa, stručno surađuje s domaćim i inozemnim strukovnim udrugama, obavlja i druge poslove koji doprinose ostvarivanju ciljeva utvrđenih Statutom.

III. ČLANSTVO, PRAVA, OBVEZE I ODGOVORNOST ČLANOVA

Članak 8.

Članstvo u Hrvatskom diplomatskom klubu može biti redovito, pridruženo, vanjsko i počasno.

Redovitim članom Hrvatskog diplomatskog kluba može postati državljani Republike Hrvatske koji je obnašao ili obnaša dužnost akreditiranog šefa diplomatske misije ili konzularnog ureda u rangu veleposlanika odnosno (generalnog) konzula ili je predsjedničkim ukazom obnašao dužnost opunomoćenog predstavnika i voditelja Ureda Republike Hrvatske u inozemstvu. Redovitim članom Hrvatskog diplomatskog kluba mogu postati i neakreditirani diplomati u rangu veleposlanika u Ministarstvu vanjskih i europskih poslova Republike Hrvatske.

Pridruženi član Hrvatskog diplomatskog kluba može postati državljani Republike Hrvatske koji jest ili je bio u diplomatskoj službi Republike Hrvatske (konzul, opunomoćeni ministar, savjetnik, tajnik ...) i koji svojom profesionalnom, znanstvenom i javnom djelatnošću doprinosi saznanjima o diplomatskoj profesiji i diplomatskoj praksi.

Vanjski član Hrvatskog diplomatskog kluba, može postati državljani Republike Hrvatske koji iskazuje veliko zanimanje za međunarodne odnose, za rad i usavršavanje u diplomaciji te koja promiče ugled Republike Hrvatske u svijetu.

Počasni član Hrvatskog diplomatskog kluba može postati državljani Republike Hrvatske ili strani državljani čije je djelovanje od interesa za Republiku Hrvatsku te za Hrvatski

skim

enih

ama
iblici

vojih

anje
stira u
iba,če i
are,
ije u
tske
nja i
ma,

.no.

ilike
ili
kim
ske
rani
likeske
tar,
iosikoji
ojae ili
tski

4

diplomatski klub i njegove ciljeve. Počasnim članovima Hrvatskog diplomatskog kluba automatski postaju osobe koje su bile na dužnosti predsjednika Hrvatskog diplomatskog kluba (bivši predsjednik odnosno bivši predsjednici) pod uvjetom da predsjednički mandat nije prestao zbog toga što ga je Skupština smijenila s predsjedničke dužnosti prije kraja mandata zbog njegove krivnje i odgovornosti.

Svi članovi Hrvatskog diplomatskog kluba imaju obvezu prihvatanja Statuta i općih akata Hrvatskog diplomatskog kluba.

Pridruženi član plaća 50% iznosa godišnje članarine koju plaća redoviti član.

Vanjski članovi i počasni članovi ne plaćaju godišnju članarinu.

Primitak u članstvo Hrvatskog diplomatskog kluba

Članak 9.

Odluku o primitku u redovito, pridruženo i vanjsko članstvo donosi Skupština većinom glasova redovitih članova Hrvatskog diplomatskog kluba u skladu s odredbom st. 4. ovog Statuta, a na prijedlog Upravnog vijeća i pisane molbe-pristupnice za prijam kandidata u redovito ili pridruženo članstvo odnosno pisanog pristanka kandidata za vanjsko članstvo.

Na prijedlog Upravnog vijeća i uz pisani pristanak kandidata, Skupština može imenovati počasnog člana Hrvatskog diplomatskog kluba.

Redoviti, pridruženi, i vanjski članovi Hrvatskog diplomatskog kluba izabiru se tajnim glasovanjem redovitih članova na sastancima Skupštine redovitih članova ili elektroničkim putem.

Glasovanje je valjano ako mu pristupi najmanje 25% od ukupnog broja redovitih članova, a za redovitog, pridruženog, počasnog ili vanjskog člana izabran je predloženi kandidat za kojeg se izjasni većina članova koji su pristupili glasovanju.

Popis članova, koji vodi tajnik, vodi se elektronički te obvezatno sadrži podatke o osobnom imenu člana, OIB-u, datumu rođenja, datumu pristupanja udruzi, kategoriji članstva i datumu prestanka članstva u Hrvatskom diplomatskom klubu.

Popis članova uvijek je dostupan na uvid svim članovima i nadležnim tijelima na njihov zahtjev.

Članak 10.

Prava i obveze **redovitih članova** su:

- aktivno sudjelovati u djelatnosti Hrvatskog diplomatskog kluba i doprinosti ostvarivanju njegovih ciljeva,
- obvezno nazočiti sjednicama Skupštine i drugih tijela Hrvatskog diplomatskog kluba,
- poštivati i ponašati se sukladno pravilima Diplomatskog kodeksa
- Poštivati Bečku konvenciju o diplomatskim odnosima iz 1961., a koju je Republika Hrvatska prihvatila 1991. na temelju notifikacije o sukcesiji bivše države.
- biti izvještavani o radu Hrvatskog diplomatskog kluba
- čuvati i podizati ugled Hrvatskog diplomatskog kluba,
- birati i biti izabrani u tijela Hrvatskog diplomatskog kluba,
- biti izvještavani o radu Hrvatskog diplomatskog kluba i njegovih tijela te o njegovom materijalno-financijskom poslovanju,

5

- davati prijedloge, mišljenja i primjedbe na rad Hrvatskog diplomatskog kluba i njegovih tijela,
- pridržavati se odredaba ovoga Statuta i drugih općih akata Hrvatskog diplomatskog kluba,
- redovito plaćati članarinu i izvršavati druge preuzete obveze.

Prava i obveze **pridruženih članova** su:

- aktivno sudjelovati u djelatnosti Hrvatskog diplomatskog kluba i doprinosti ostvarivanju njegovih ciljeva,
- biti izvještavani o radu Hrvatskog diplomatskog kluba,
- biti imenovani u savjetodavna i radna tijela Hrvatskog diplomatskog kluba,
- davati prijedloge, mišljenja i primjedbe na rad Hrvatskog diplomatskog kluba,
- pridržavati se odredaba ovoga Statuta i drugih općih akata Hrvatskog diplomatskog kluba,
- prisustvovati radu Skupštine i ostalih tijela Hrvatskog diplomatskog kluba.
- redovito plaćati članarinu i izvršavati druge preuzete obveze.

Prava i obveze **počasnih članova** su:

- čuvati i podizati ugled Hrvatskog diplomatskog kluba,
- biti obaviješteni o radu Hrvatskog diplomatskog kluba,
- davati prijedloge, mišljenja i primjedbe na rad Hrvatskog diplomatskog kluba,
- pridržavati se odredaba ovoga Statuta i drugih općih akata Hrvatskog diplomatskog kluba,

Prava i obveze **vanjskih članova** su:

- sudjelovati u djelatnosti Hrvatskog diplomatskog kluba i doprinosti ostvarivanju njegovih ciljeva,
- biti izvještavani o radu Hrvatskog diplomatskog kluba,
- pridržavati se odredaba ovoga Statuta i drugih općih akata Hrvatskog diplomatskog kluba,
- davati prijedloge, mišljenja i primjedbe na rad Hrvatskog diplomatskog kluba.

Članak 11.

Članstvo u Hrvatskom diplomatskom klubu prestaje:

- pisanom izjavom o istupanju iz članstva,
- trogodišnjim neplaćanjem članarine (koje plaćanje ne mora biti uzastopno), osim u slučaju kada Upravno vijeće HDK u iznimnom slučaju oslobodi člana HDK plaćanja članarine
- brisanjem iz članstva,
- smrću člana.

Članak 12.

Član Hrvatskog diplomatskog kluba može biti brisan iz članstva ako prekrši odredbe Statuta, ugrozi interese ili prouzroči ozbiljnu štetu Hrvatskom diplomatskom klubu.

Član Hrvatskog diplomatskog kluba može biti brisan iz članstva ako je pravomoćno osuđen za kazneno djelo financiranja terorizma ili kazneno djelo pranja novca za vrijeme dok traju pravne posljedice osude te osoba za koju su uvedene međunarodne mjere ograničavanja raspolaganja imovinom, dok su te mjere na snazi

egovih
atskog

Član Hrvatskog diplomatskog kluba može biti brisan iz članstva ako je pravomoćno osuđen za kazneno djelo neke druge države koje po svojim bitnim obilježjima odgovara kaznenim djelima iz prethodnog stavka ovog članka Statuta.

ivanju

Član Hrvatskog diplomatskog kluba koji je u izravnom doticaju s djecom ne može biti osoba koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta na temelju zakona kojim se uređuju kaznena djela i kaznenopravne sankcije.

tskog

Odluku o brisanju donosi Skupština Hrvatskog diplomatskog kluba na prijedlog Upravnog vijeća.

Odluka Skupštine o brisanju člana iz članstva Hrvatskog diplomatskog kluba je konačna.

IV. RJEŠAVANJE SPOROVA I SUKOB INTERESA

Članak 13.

skog

Spor/sukob interesa u Hrvatskom diplomatskom klubu postoji ukoliko se radi o pravima i interesima članova Hrvatskog diplomatskog kluba kojima članovi mogu slobodno raspolagati, a koji utječe na rad Hrvatskog diplomatskog kluba u cjelini odnosno ako se ona odnose na pitanja od zajedničkog interesa na sve članove.

anju

Za rješavanje sporova/sukoba interesa, Skupština imenuje arbitražno vijeće između redovitih članova Hrvatskog diplomatskog kluba, te određuje njegov sastav (predsjednika, zamjenika predsjednika i članove), mandat, i način odlučivanja.

skog

Odluka arbitražnog vijeća je konačna.

V. TIJELA HRVATSKOG DIPLOMATSKOG KLUBA

Članak 14.

i

Tijela Hrvatskog diplomatskog kluba jesu:

ita,

za
ne
ija

1. Skupština
2. Predsjednik
3. Dopredsjednik
4. Upravno vijeće
5. Tajnik
6. Rizničar
7. Nadzorni odbor
8. Likvidator

Skupština

Članak 15.

6

7

Skupština je najviše tijelo Hrvatskog diplomatskog kluba, a čine ju svi redoviti članovi Hrvatskog diplomatskog kluba.

Počasni i vanjski članovi mogu biti nazočni i sudjelovati u radu Skupštine, ali bez prava glasovanja prilikom donošenja odluka.

Redovita sjednica održava se najmanje jednom godišnje.

Sjednicu skupštine saziva i njome predsjedava predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba, koji je ujedno i predsjednik Skupštine Hrvatskog diplomatskog kluba.

Predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba može sazvati Izvanrednu sjednicu Skupštine samoinicijativno, na zahtjev dvije trećine članova Upravnog vijeća, na zahtjev Nadzornog odbora ili na zahtjev najmanje jedne trećine ukupnog broja redovitih članova Hrvatskog diplomatskog kluba.

Ako predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba ne sazove izvanrednu sjednicu Skupštine u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva, na zahtjev predlagatelja iz stavka 5. ovog članka sjednicu Skupštine sazvat će i njome upravljati dopredsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba.

U slučaju isteka mandata tijelima Hrvatskog diplomatskog kluba, Skupštinu saziva zadnja osoba ovlaštena na zastupanje upisana u Registar udruga ili tri člana Hrvatskog diplomatskog kluba koji su upisani u popis članova prije isteka mandata tijelima Kluba.

Članak 16.

Predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba mora dostaviti pisani poziv članovima najmanje 15 dana prije dana održavanja Skupštine.

Poziv sadrži podatke o mjestu i vremenu održavanja sjednice te prijedlog dnevnog reda.

Uz poziv za Skupštinu dostavlja se i pisani materijal o pitanjima koja su na dnevnom redu.

Iznimno, pisani materijal se može dostaviti članovima Skupštine i neposredno prije početka sjednice na kojoj se o njemu raspravlja.

Članak 17.

Skupština može pravovaljano odlučivati ako je na sjednici nazočno najmanje 25% od ukupnog broja članova Skupštine. Ako na sjednicu Skupštine ne dođe četvrtina članova, sjednica se odgađa za 30 minuta. Nakon toga roka Skupština može zasjedati i pravovaljano donositi odluke bez obzira na broj nazočnih.

U iznimnim situacijama moguće je održavanje sjednice Skupštine na daljinu, elektroničkom poštom, audio-video konferencijom, Skype-om, Zoom-om ili nekom platformom.

Skupština donosi odluke većinom glasova nazočnih članova Skupštine koji su u glasovanju sudjelovali izravno i nenazočnih članova Skupštine, koji su u glasovanju sudjelovali elektroničkim putem, pod uvjetom da ukupan broj onih koji su sudjelovali u glasovanju ne bude manji od 25% od ukupnog broja članova Skupštine.

Nenazočni članovi Skupštine glasuju elektroničkim putem na dan i u vrijeme održavanja sjednice Skupštine, o čemu treba sastaviti posebni izvještaj.

Oni članovi s
održavanja
dnevnog red
Poslovnika
obavljanja

Skupštin

- d
- c
-

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

članovi

Oni članovi Skupštine koji ne budu mogli glasovati elektroničkim putem na dan i u vrijeme održavanja sjednice Skupštine, mogu glasovati unaprijed po ranije dobivenim točkama dnevnog reda, o čemu također treba sastaviti posebni izvještaj.

prava

Poslovnikom o radu Skupštine uređuju se način djelovanja, prava i obveze te način i uvjeti obavljanja dužnosti članova Skupštine, kao i ostala pitanja bitna za njen uspješni rad.

a, koji

Članak 18.

Skupština Hrvatskog diplomatskog kluba:

pštine
ornog
tskog

- donosi Statut i njegove izmjene i dopune,
- donosi poslovnik o radu Skupštine,
- bira i razrješava predsjednika, dopredsjednika, tajnika, i rizničara Hrvatskog diplomatskog kluba,
- bira i razrješava članove Upravnog vijeća i članove Nadzornog odbora,
- prima i briše iz članstva počasne članove,
- bira i razrješava Arbitražno vijeće,
- imenuje i opoziva likvidatora,
- usvaja financijski izvještaj za proteklu i donosi financijski plan za tekuću godinu,
- razmatra i usvaja izvještaj predsjednika o radu Hrvatskog diplomatskog kluba,
- odlučuje o sudjelovanju Hrvatskog diplomatskog kluba u radu nacionalnih i inozemnih organizacija,
- odlučuje o udruživanju s drugim organizacijama, učlanjivanju ili istupanju iz članstva u drugim organizacijama,
- odlučuje natpolovičnom većinom svih redovitih članova o prestanku rada Hrvatskog diplomatskog kluba,
- odlučuje o drugim pitanjima važnim za rad Hrvatskog diplomatskog kluba koja su utvrđena ovim Statutom, a nisu u djelokrugu drugih njegovih tijela ili koji su utvrđeni Zakonom.

tine u
ovog
tskogadnja
skog

je 15

Predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba

l.

etka

Članak 19.

Skupština bira i razrješava predsjednika Hrvatskog diplomatskog kluba na mandat od tri godine i može biti ponovno biran.

nog
i se
ositi

Predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba :

- predstavlja i zastupa Hrvatski diplomatski klub,
- saziva sjednice Skupštine, predsjedava sjednicama, predlaže i priprema dnevni red,
- saziva sastanke Upravnoga vijeća, predsjedava sastancima, predlaže dnevni red,
- potpisuje akte i odluke koje donosi Skupština Hrvatskog diplomatskog kluba,
- provodi odluke Skupštine, rukovodi radom Hrvatskog diplomatskog kluba između dviju sjednica Skupštine,
- dostavlja zapisnik s redovite sjednice Skupštine nadležnom uredu koji vodi registar udruga,
- obavlja i druge poslove koje mu povjeri Skupština Hrvatskog diplomatskog kluba.

om

nju
vali
ide

Upravno vijeće

nja

8

9

Un

Članak 20.

Upravno vijeće je izvršno tijelo Hrvatskog diplomatskog kluba.

Upravno vijeće Hrvatskog diplomatskog kluba ima devet članova koje bira Skupština na mandat od tri godine i može biti ponovno biran.

Upravno vijeće čine predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba, dopredsjednik, tajnik, rizničar, i pet članova Upravnog vijeća zadužena za odnose s institucijama u inozemstvu i pravne poslove, za uređivanje Glasnika Hrvatskog diplomatskog kluba (urednik Glasnika), za izdavanje knjiga (urednik knjiga) i uređivanje mrežnih stranica (urednik mrežnih stranica).

Jednog člana Upravnog vijeća predlažu Pridruženi članovi, a bira ga Skupština.

Članovi Upravnog vijeća dogovorno preuzimaju dodatne poslove i nadležnosti.

Upravno vijeće i svaki njegov član odgovaraju Skupštini Hrvatskog diplomatskog kluba za svoj rad.

Sjednicama Upravnog vijeća predsjedava predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba koji može pozvati na sastanak članove Nadzornog odbora i goste u savjetodavnoj funkciji.

Upravno vijeće Hrvatskog diplomatskog kluba:

- predlaže prijedlog Statuta i njegove izmjene i dopune,
- donosi Poslovnik o radu Upravnog vijeća,
- utvrđuje prijedlog financijskog plana i završni račun,
- podnosi predsjedniku i Skupštini godišnji izvještaj o radu,
- predlaže prijam članova i brisanje iz članstva,
- predlaže Skupštini visinu članarine,
- donosi odluku o promjeni adrese sjedišta Hrvatskog diplomatskog kluba,
- brine se o informiranju članstva i javnosti,
- odlučuje o izdavanju publikacija Hrvatskog diplomatskog kluba i mrežnih stranica Hrvatskog diplomatskog kluba na internetu,
- odlučuje o korištenju sredstava Hrvatskog diplomatskog kluba,
- po potrebi osniva stalna i povremena savjetodavna i radna tijela koja pomažu ostvarivanju ciljeva Hrvatskog diplomatskog kluba, te imenuje predsjednika i članove tih tijela iz reda članova Hrvatskog diplomatskog kluba,
- obavlja i druge poslove koje mu predsjednik stavi u nadležnost.

Sjednice Upravnog vijeća se održavaju prema potrebi.

Sjednica se može održati ako je nazočna većina članova Upravnog vijeća, a pravovaljane odluke donose se većinom nazočnih članova.

Članak 21.

U slučaju spriječenosti nekog od svojih članova Upravno vijeće može, do prestanka njegove spriječenosti ili do izbora novog člana, poslove iz njegovog djelokruga povjeriti drugom redovitom članu Hrvatskog diplomatskog kluba.

Članak 22.

Upravno vijeće može, ocijeni li svrsishodnim, za rješavanja pojedinih pitanja iz svoje nadležnosti, kao i za postizanje bolje učinkovitosti rada Hrvatskog diplomatskog kluba, osnivati radna i savjetodavna tijela za obavljanje pojedinih zadataka i poslova, kao npr. iz područja:

- aktualne zakonodavne djelatnosti,
- izdavačke djelatnosti
- gospodarskih pitanja,
- povijesti diplomacije,
- prava i sloboda čovjeka,
- etičkih i moralnih pitanja, i dr.

Upravno vijeće imenuje predsjednika i članove radnih i savjetodavnih tijela iz st. 1. ovog članka iz reda članova Hrvatskog diplomatskog kluba.

Savjetodavna i radna tijela su dužna na poziv predsjednika Hrvatskog diplomatskog kluba sudjelovati u radu Upravnog vijeća, obaviti povjerene im poslove i zadatke u zadanim rokovima te o tome podnijeti izvještaj Upravnom vijeću.

Poslovníkom o radu Upravnog vijeća Hrvatskog diplomatskog kluba uređuje se način djelovanja, prava i obveze te način i uvjeti obavljanja dužnosti članova Upravnog vijeća, kao i ostala pitanja bitna za njegov uspješan rad.

Dopredsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba

Članak 23.

Dopredsjednika Hrvatskog diplomatskog kluba bira i razrješava Skupština na tri godine.

Dopredsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba zamjenjuje predsjednika u njegovoj odsutnosti te obavlja i druge poslove iz djelatnosti, koje mu povjeri Upravno vijeće.

Tajnik Hrvatskog diplomatskog kluba

Članak 24.

Tajnika Hrvatskog diplomatskog kluba bira i razrješava Skupština na mandat od tri godine.

Tajnik Hrvatskog diplomatskog kluba:

- zastupa Hrvatski diplomatski klub,
- vodi popis članova Hrvatskog diplomatskog kluba,
- po ovlaštenju predsjednika saziva sjednice Upravnog vijeća i predlaže dnevni red,
- priprema, u suradnji s drugim članovima Upravnog vijeća, nacrt prijedloga općih akata koje donosi Skupština,
- obavlja stručne i druge poslove za potrebe Upravnog vijeća sukladno aktima Hrvatskog diplomatskog kluba i odlukama Upravnog vijeća.

Rizničar Hrvatskog diplomatskog kluba

Članak 25.

Rizničara Hrvatskog diplomatskog kluba bira i razrješava Skupština na mandat od tri godine.

Rizničar Hrvatskog diplomatskog kluba:

- = vodi financijsko poslovanje Hrvatskog diplomatskog kluba,
- = uz suglasnost predsjednika i Upravnog vijeća podnosi Skupštini godišnji financijski izvještaj i godišnji financijski plan Hrvatskog diplomatskog kluba.

Nadzorni odbor**Članak 26.**

Nadzorni odbor sastavljen je od tri člana koje bira Skupština na mandat od tri godine.

Nadzorni odbor se sastoji od predsjednika i dva člana.

Članom Nadzornog odbora ne može biti član Upravnog vijeća.

Nadzorni odbor pravovaljano odlučuje ako je sjednici nazočna natpolovična većina njegovih članova, a pravovaljane odluke donosi većinom glasova svih članova.

Predsjednik Nadzornog odbora, kojeg na prvoj sjednici biraju članovi Nadzornog odbora između sebe, saziva sjednice odbora, rukovodi njegovim radom i obavlja druge poslove koje mu povjeri Nadzorni odbor ili Skupština.

Članovi Nadzornog odbora za svoj rad odgovaraju Skupštini.

Nadzorni odbor razmatra i nadzire:

- primjenu odredaba Statuta i drugih općih akata,
- izvršavanje prava i obveza Upravnog vijeća te zakonitosti rada Hrvatskog diplomatskog kluba,
- materijalno-financijsko poslovanje i ispravnost korištenja imovine Hrvatskog diplomatskog kluba,
- ostvarivanje odluka, zaključaka i drugih akata,
- obavlja i druge poslove koje mu povjeri Skupština.

Članak 28.

Nadzorni odbor ima pravo zatražiti uvid u dokumentaciju i sve podatke o radu i poslovanju Hrvatskog diplomatskog kluba.

Upravno vijeće i svaki član Hrvatskog diplomatskog kluba dužni su bez odgađanja omogućiti uvid u zatraženu dokumentaciju i podatke te dati traženi izvještaj.

Nadzorni odbor može zatražiti sazivanje sjednice Skupštine i Upravnog vijeća ako utvrdi nepravilnosti u financijskom ili drugom poslovanju Hrvatskog diplomatskog kluba, nemarnost u obavljanju poslova ili povredu Statuta, odnosno drugih općih akata.

Nadzorni odbor podnosi izvještaj o svom radu Skupštini Hrvatskog diplomatskog kluba.

Likvidator

Članak 29.

Likvidator Hrvatskog diplomatskog kluba je pravna ili fizička osoba koju imenuje i opoziva Skupština.

Likvidator ne mora biti član Udruge.

Likvidator zastupa Hrvatski diplomatski klub u postupku likvidacije te se otvaranjem likvidacijskog postupka upisuje u registar udruga kao osoba ovlaštena za zastupanje do okončanja postupka likvidacije i brisanja Hrvatskog diplomatskog kluba iz registra udruga.

Razrješenja članova tijela Hrvatskog diplomatskog kluba**Članak 30.**

Predsjednika, članove Upravnoga vijeća i Nadzorni odbor Hrvatskog diplomatskog kluba Skupština može razriješiti i prije isteka vremena na koje su izabrani, ako prekorače svoja ovlaštenja ili ne izvršavaju savjesno svoje obveze.

Ako Skupština razriješiti cijelo Upravno vijeće, onda se bira novo s punim mandatom, a ako razriješiti pojedine članove Upravnog vijeća, Skupština bira nove članove samo do isteka mandata Upravnog vijeća u čiji su sastav birani.

Postupak razrješenja Predsjednika Hrvatskog diplomatskog kluba, Upravnog vijeća ili pojedinog njegovog člana, pokreće se i na obrazloženi prijedlog deset redovitih članova Hrvatskog diplomatskog kluba.

Predsjednik kao i svaki član Upravnog vijeća može zatražiti da ga se razriješiti prije isteka mandatnog razdoblja na koje je izabran, ali je obavezan obavljati dužnost do donošenja odluke o razrješenju, osim u slučaju više sile, bolesti i druge spriječenosti osobne naravi.

Skupština je dužna donijeti odluku o zahtjevu za razrješenje na svojoj prvoj sjednici.

VI. IMOVINA I RASPOLAGANJE IMOVINOM HRVATSKOG DIPLOMATSKOG KLUBA**Članak 31.**

Imovinu Hrvatskog diplomatskog kluba čine nekretnine, pokretnine i prava.

Prihodi Hrvatskog diplomatskog kluba jesu:

- članarine,
- donacije i dotacije,
- sredstva dobivena od organizacija koje podupiru rad i djelovanje Hrvatskog diplomatskog kluba,
- ostali prihodi sukladno zakonu.

Članak 32.

Hrvatski diplomatski klub upravlja imovinom sukladno propisima o materijalnom i financijskom poslovanju neprofitnih organizacija.

Svi prihodi i rashodi određuju se financijskim planom koji se odnosi za kalendarsku godinu.

Nakon završetka godine za koju je donesen financijski plan, sastavlja se završni račun.

Predsjednik i tajnik Hrvatskog diplomatskog kluba imaju naredbodavno pravo što se tiče raspolaganja imovinom Hrvatskog diplomatskog kluba.

VII. STATUT I DRUGI OPĆI AKTI

Članak 33.

Statut je temeljni opći akt Hrvatskog diplomatskog kluba i svi drugi opći akti moraju biti sukladni njegovim odredbama.

Nacrt izmjena i dopuna Statuta priprema i utvrđuje Upravno vijeće i upućuje ga na raspravu članovima Hrvatskog diplomatskog kluba.

Upravno vijeće razmatra primjedbe i prijedloge koji su dani u raspravi, zauzima stajališta o njima i utvrđuje prijedlog Statuta.

Članak 34.

Autentično tumačenje odredaba Statuta daje Skupština Hrvatskog diplomatskog kluba.

Između dvije sjednice Skupštine, tumačenje odredbi Statuta daje Upravno vijeće, koje iznesena tumačenja mora podnijeti na verifikaciju na prvoj sjednici Skupštine.

Članak 35.

Sva pitanja unutarnjeg ustrojstva Hrvatskog diplomatskog kluba, kao i druga pitanja koja nisu uređena Statutom, a zahtijevaju detaljnu razradu, bit će uređena općim aktima koje donose tijela Hrvatskog diplomatskog kluba utvrđena ovim Statutom.

VIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 36.

Hrvatski diplomatski klub prestaje s radom odlukom Skupštine i u drugim slučajevima predviđenim Zakonom.

U slučaju prestanka Hrvatskog diplomatskog kluba njegova imovina pripada Republici Hrvatskoj.

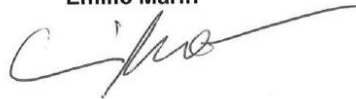
Članak 37.

Ovaj Statut stupa na snagu danom donošenja, a primjenjuje se danom ovjere od strane nadležnog Gradskog ureda grada Zagreba koji vodi registar udruga.

Stupanjem na snagu ovog Statuta prestaje vrijediti dosadašnji Statut usvojen na sjednici Skupštine Hrvatskog diplomatskog kluba održanoj dana 14. svibnja 2021. godine.

HRVATSKI DIPLOMATSKI KLUB
Predsjednik:

Emilio Marin

REPUBLIKA HRVATSKA
GRAD ZAGREB
GRADSKI URED ZA OPĆU
UPRAVU I IMOVINSKO-PRAVNE POSLOVE

Ovjerava se da je tekst Statuta u skladu sa Zakonom o udrugama temeljem
rješenja ovog Gradskog ureda KLASA:UP/I-230-01/25-04/1031, URBROJ: 251-04-12-25-2, od
20. svibnja 2025.

VODITELJICA ODJELA ZA
REGISTRACIJU UDRUGA
Nataša Bramberger, dipl. iur.

Predavanje Nj. E. g. Paweła Czerwińskog: “Is our world really heading towards the disaster? Misinformation, disinformation and a homework the European Union has to do”

Hrvatski diplomatski klub organizirao je predavanje Nj. E. g. Paweła Czerwińskog, veleposlanika Republike Poljske u Republici Hrvatskoj, u srijedu 2. travnja u prostorijama HKD Napredak pod naslovom “ *Is our world really heading towards the disaster? Misinformation, disinformation and a homework the European Union has to do*”.

Uvodno veleposlanika je pozdravio i predstavio prof. dr. sc. Emilio Marin, predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba.

Veleposlanik je naglasio kako naše viđenje globalnih prijetnji dodatno oblikuju suvremene tehnologije, dezinformacije i ubrzan protok vijesti. Dotakao se i jačanja obrambenih mogućnosti EU i NATO, a poseban fokus govora bio je na postojećoj ruskoj agresiji na Ukrajinu, s opasnošću mogućih prijetnji širenja sukoba na druge države.

Predavanju su nazočili izaslanik ministra obrane RH, izaslanik ministra vanjskih i europskih poslova RH, te članovi Diplomatskog zbora i redoviti i pridruženi članovi Hrvatskoga diplomatskog kluba.

Naposljetku, predsjednik HDK poklonio je veleposlaniku knjige „Sjećanja i prilozi za povijest diplomacije Republike Hrvatske – Prvo desetljeće“.

Fotografija: Krešimir Žnidarić, Daria Simić

Paweł Czerwiński
Ambassador of the Republic of Poland

**Is our world really heading towards disaster?
Misinformation, disinformation and the homework
the European Union has to do**

Thank you for the invitation to today's event and the unique opportunity for me to share some thoughts and reflections on the world we live in. Please, take into consideration that this lecture will consist of my own, personal opinions, and should not be perceived as a presentation of the official position of neither the Government of the Republic of Poland, nor of the Polish Presidency of the EU Council. When I will recall such a stance, it will be clearly indicated.

I think all of us will agree that we are living in very interesting times. One would say that they are extremely interesting, even a bit too much so...

Every once and again, we hear that the world has never been so close to a disaster, that since the end of WWII the situation has never been so dangerous etc. etc.

And, of course, there are plenty of reasons to think so, as we have to face many crises around us. First of all, we are facing the Russian aggression against Ukraine and the ongoing subsequent war, which does not seem to be ending soon and each day is taking more and more civilian victims. Then we have the constant tensions around Taiwan. Civil wars in Africa. Uncontrolled migration. Brutal repressions exercised by the military junta in Myanmar (or Burma, as you wish) who put a symbol of struggle for democracy, Nobel Prize winner, now 80-year-old Aung San Suu Kyi into jail...

It's perfectly normal that our perception of these events is so dramatic and emotional – we are their eye witnesses, after all. But let us stop for a moment, take a deep breath and review the political and military history of Europe and the world after the year 1945:

1940s to 1980s – colonial wars in Africa and South-East Asia, several border wars between India and China or Pakistan, an ongoing unresolved conflict in the Middle East;

1950s – The Korean War, Soviet crackdown on the Hungarian Revolution;

1960s – The Cuban crisis, when the world was on the edge of nuclear confrontation, the War in Vietnam, the Sino-Soviet conflict in the Far East, Soviet-led invasion of Czechoslovakia, eruption of the 30 year-long sectarian violence in the Northern Ireland, known as "The Troubles";

1970s – the final phase of the Vietnam War, Soviet invasion of Afghanistan, genocidal revolution of the Khmer Rouge in Cambodia, Chinese invasion of Vietnam;

1980s – the introduction of Martial Law in Poland, the Falklands War, and the Iran-Iraq war,

which lasted 8 years and during which chemical weaponry, prohibited by the international law, was used...

Yet, even after the fall of the Berlin Wall, even in the 1990s and 2000s, the world did not become safer. Take just a handful of examples: horrific genocide in Rwanda, two international interventions in Iraq, the Afghan War, two wars in Chechnya, Russian invasion of Georgia and – probably the most appalling - the war in former Yugoslavia, fought also here, in Croatia struggling for its independence; a war that jeopardized the integrity of the international community, especially the UN which will be forever haunted by the ghosts of the Srebrenica massacre, carnage of Vukovar and barbaric destruction of Dubrovnik.

Apart from the wars, bloody revolutions and dozens of local skirmishes, let us add the energy crisis in the 1970s which heavily affected Western economies, the famine in Africa, the chaos that accompanied the fall of the Soviet Union and the AIDS outbreak in the 1980s – as well as all the political manipulations connected to it. Really, a lot was going on then. Maybe even more than today.

So, what is the main difference?

The main difference is INFORMATION or, more accurately, its availability and a lightning-like speed with which news reach the audience.

The Vietnam War was called “the first televised armed conflict in history”. Every evening, American families watched TV, bringing all the horrors from the battlefields right into their living rooms.

This was, however, one of the main factors that contributed to the sharp decrease of support of the American public for the war – and to the subsequent defeat and withdrawal of the US armed forces. Most war historians agree that around 1968, the US was very close to military and political success, but lost the war in the field of PR and information (or, more precisely, its interpretation by the leftist and liberal media). This defeat changed the hearts and minds of the American society and damaged the image of the United States for a long period of time. And now, look: it was only TV, whose power is absolutely incomparable with the influential capabilities of today’s Internet and social media. Every day we can receive news from any battlefield in real time. We are literally bombarded with hundreds and thousands of news. This alone is enough to make us convinced that our world is very close to some kind of Armageddon.

And this constant stream of news, this abundance of information is what this lecture is about: the presence of information also implies the presence of MIS- and DISINFORMATION. Where there is Internet, computers, servers and so on, there is also hacking, identity theft, false accounts, staged hoaxes. This is why cybersecurity is so important – I would even say essential – for the reliability of information. Opportunities provided by modern technologies are a hundred times more powerful than even the most biased commentaries of anti-war journalists in the early 1970s. Why? Because those tools of disinformation are so sophisticated, that we can even be unconscious of fact that we are being manipulated, that somebody is misleading us. And the worst is still ahead of us: just think of the risks connected

to Artificial Intelligence.

In this context, please note one paradox: our enemies are in a much more comfortable situation than we are, as when they have all the tools necessary to create chaos and uncertainty in the West, they are simultaneously well protected from any countermeasures thanks to the lack of free media, censorship and isolation of their own citizens from opinions other than the official ones.

When talking about the most important event from our point of view, the war in Ukraine, I have to admit that Russians are real masters and champions in influencing the Western public opinion. Soviet intelligence was already very successful in doing this during the Cold War, despite not having in their armory such mighty means as contemporary „cyber weapons“. Apart from political and moral corruption, symbolized by - let us say - Gerhard Schroeder, apart from dozens of Western politicians and journalists bribed by Russian gas and oil companies, the most crucial target always was and still is society as a whole. The most crucial target are the ordinary citizens, living under the influence of news and...fake news, and therefore extremely vulnerable to many different forms of intimidation. I am sure that each one of you can quote a plethora of examples such as seemingly serious reports, unbiased analyses, opinions of respectful scholars and intellectuals – all aimed at creating criticism towards and protests against providing Ukraine with military assistance by the Western community.

And this is not only a question of a mere cybersecurity.

Within the previous 30 years, the West has taken peace and stability granted. Started to disarm enthusiastically, while Russia, Belarus and other rogue states, for instance North Korea (which appeared to be not as remote as we believed) have extensively developed their arsenals.

Now, finally, the EU changed its attitude and launched a program of massive rearmament that – let us hope – will enable making the Western military strong enough to discourage and deter any potential enemy.

But this problem is much more complex, as Europe, particularly its Western part, has disarmed not only militarily but also mentally.

And this is where information played the crucial role.

For 30 years European citizens were fed with stories about beauties of détente and rapprochement, about a “reset”, “Wandel durch Handel” etc.

European elites contemplated the phenomenon of the “Russian soul”, seeking Dostoyevski in each and every Russian, and – let us be frank – being more and more addicted to the mirage of the fabulous opportunities offered by the immense Russian market.

Any attempt of warning, any doubt raised by Central and Northern European states has been mercilessly dismissed and ridiculed, labelled as “Russophobia” or even “fascism”.

In combination with political correctness, leading to an absolutely unrealistic vision of tackling the problem of migration and with dogmatic eco-ideology, the Western world joyfully turned

towards disaster. Thinking about all this I have to admit that I fully agree with the bitter, and for someone maybe shocking, diagnosis presented in this Club a few months ago by Mr. Minister Ivan Anušić.

Honestly, we should be grateful to Putin for starting a regular war in Ukraine, because it forced us out of this self-damage-inflicting illusions. Otherwise in a few years we would be opposing Russian armored divisions only with electric tanks and ultra-light aircraft made of paper-mâché. And this is not sarcasm or an exaggeration (or at least – not entirely), given that even after the beginning of the Russian aggression against Ukraine, the concept of building a “zero-emission” armed forces was the subject of serious consideration. I can hardly imagine that Mr. Putin would be so kind to order a pause in his offensive to allow the West to charge the batteries in its electric tanks, infantry fighting vehicles and simple trucks transporting soldiers and supplies to the battlefield.

We do not know, and most probably never will, which part of such crazy ideas was the result of naivety and opaque idealism of some “useful idiots”, and which part was an element of a complex, large-scale operation of Russian intelligence, aiming to decompose and disintegrate the Transatlantic community.

Therefore, it is important to appreciate that, for the first time, in an official EU document Russia is described as a clear and present danger, although it is very sad that so many Ukrainians had to die before European (or more exactly – Western European) politicians admitted that such a threat was real.

It is not a coincidence that a top priority of the Polish Presidency of the Council of EU is security in all its dimensions. We know that Russian imperial appetite is not limited to Ukraine. If Ukraine falls, the Baltic States will definitely be next, then Poland, then maybe also Finland or Romania.

Besides, in the Eastern flank of the NATO and the EU, we are still wondering: what else does Putin have to do before the NATO-Russia Founding Act of 1997 is pronounced null and void? We want this shameful document to be officially cancelled not only because it imposed numerous obligations unilaterally just to the Alliance, and not only because Russia has violated its provisions countless times. The main and foremost reason is that, as long as the Act is formally in force, Russia can refer to it as the legal basis to the demands Moscow made in December 2021, and which is repeating right now, as part of a future peace agreement ending the war in Ukraine.

Along with Putin, we Europeans should also be grateful to President Trump, whose ruthless approach to the question of defence spending finally made the EU Member States and the European NATO members realize that the era of “free ride” under American protection and saving on military budgets is definitely over.

In this context, the “Readiness 2030” (formerly ReArm Europe) program is a step in the right direction. Yet, its key problem is not the money, but rather the lack of strategy and a coherent vision for the development of the European defence industry. A particular caveat is its

appalling backwardness in terms of productivity and application of the state-of-the-art technologies.

It is absolutely right that, when using the money of European taxpayers, European armies should buy European weapons and equipment in order to not be dependent on foreign, including American, suppliers. But the brutal reality is that – because of the 30-year-long period of disarming I mentioned before – our arms industry's potential is quite limited.

For instance, there is just one European producer of the Main Battle Tanks – the German Krauss-Maffei Wegmann and Rheinmetall consortium, making Leopard 2 MBTs, nowadays the only tank in the series production across all EU and European NATO Member States. The final assembly line's capacity is about 30 pcs **per year** (with the option of increasing it to max. 50 pcs).

This is roughly the number the Russian industry provides within two months' time. And again – are we hoping that Mr. Putin will be so kind to wait until our armies receive the sufficient number of vehicles? I think the answer is obvious, and this is why Poland bought American Abrams and Korean K2 tanks which were available "off the shelf". We are a frontline country and we simply cannot wait, we must be ready as soon as possible.

Another example is the equipment for the air forces. Currently, as far as the Western community is concerned, it is only the United States who makes 5th Generation multirole aircraft with Stealth technologies. In Europe we are still far from being independent in the development of such advanced platforms.

Anything else? Our factories are not able to produce enough ammunition, including the most desired one – the 155-calibre artillery projectiles, essential for achieving the firepower superiority on the modern battlefield.

On other hand, European companies have developed some weaponry equal or even better than their American, Korean or Israeli analogues – for instance anti-aircraft and anti-ship missiles, self-propelled howitzers, combat and utility helicopters, conventionally powered submarines, radars or communication systems. But there is no coordination in its production, both in terms of quantity and variants, and we lack interconnection between the offer and the needs of the individual member States' armed forces.

Therefore the revitalization of European defence industry, or even more – reindustrialization of Europe, is a tremendous challenge that will need exceptional efforts, consistency and dedication from all our policy-makers, managers and engineers.

The EU has a potential to be a global superpower, both in terms of economy and military capacities, but to achieve such a position, it needs a real unity as well as a genuine determination and a political will - and unfortunately the first impressions are not encouraging. The powerful name "ReArm Europe" existed only for a few days, and then had to be changed due to demands from two Member States, which found the message it bears inappropriate. By the way - both of them are currently not fulfilling the commitment to allocate 2% of their GDP to defence. Soon after, it appeared that Southern part of the EU, not being directly threatened by Russia, will not accept the idea launched by the European

Commission, that allows increasing of the defence spending by the cheap loans. So, after the euphoric moment of adopting new strategic documents, the EU faced again its key weakness: namely, the ubiquitous divergence of its member States' interests. Not an optimistic observation, given that the clock is ticking louder...

Even more controversy is caused by the question of effective nuclear deterrence, given that only one EU member State – France – has such capacities. As the European part of NATO is concerned, there are two of them – namely, the UK along with France. So, Europe is heavily relying on the American “nuclear umbrella” that was sufficient in the early 1990., but now, under the current circumstances, does not seem so.

The war in Ukraine irreversibly compromised the very idea of nuclear disarmament. If Ukraine had not disposed its atomic weaponry under the Budapest Memorandum provisions, it most likely would have not been attacked by Russia. The international guarantees, given to Ukraine in return, appeared to be worthless, and this sad story has proven that access to a nuclear arsenal is the best safeguard. For us Europeans it is a must, in order to be able to neutralize the Russian nuclear blackmail, the ultimate argument Putin has in face of the overwhelming economic and technological superiority of the EU. As far as Poland is concerned, in my personal opinion, we have to join any project providing us with that kind of protection – be it the French initiative launched recently by President Macron, or the Nuclear Sharing program, or the deployment of other elements of military nuclear infrastructure on our territory. And maybe we shall even consider development of our indigenous nuclear armament program (that, by the way, was a case in the late 1970., when such a research has been conducted in a deep secrecy from the Soviets)?

Apart from questions regarding the development of military hardware and a new concept of defence, there are also different, even more serious reasons for concern.

Namely, providing EU armies with weapons, equipment, proper contingency planning, strategies etc. is in fact the easier part of the task to grant us security. We have real prospects to make, sooner or later, enough tanks, aircraft, missiles and frigates.

Where the key difficulty lays is the human factor. All these tanks and rocket launchers have to be operated by real people – well trained, disciplined and devoted soldiers. And this is, I dare to say, the weakest point of the European defence system.

Most EU Member States abolished conscription and completely neglected proper patriotic and civic education, let alone provide incentives to the mass voluntary national service.

For many years patriotism was discredited or – in the best case scenario – shunned, and at the same time there was extensive promotion of selective pacifism and a carefree way of life without obligations towards the state and society.

The decreasing feeling of patriotism (both national and European), coupled with the current shift towards working from home and a culture of personal comfort, means that it will be difficult to convince average young Europeans to consider a career in the military. Armed forces of individual EU member states need to take a realistic look at expectations of young

adults and create recruitment drives that attract the younger generations. This has been neglected for years and, now more than ever, needs to be addressed.

And let's be honest right away - there is one thing that we can be sure of: our enemies will use all the power in their mis- and disinformation toolbox in order to prevent us from achieving success also in this aspect of defence building.

Thank you for your attention.

DJELATNOST KLUBA PODUPIRU

Gostovanje prof. dr. sc. Emilia Marina, predsjednika Hrvatskog diplomatskog kluba, te dr. sc. Ivana Šimeka, člana Upravnog vijeća Hrvatskog diplomatskog kluba na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru, 9. travnja 2025. godine

Studentima na SUM TV-u prof. dr. sc. Emilio Marin govorio je o značaju Vatikana u diplomaciji i odnosima s Hrvatskom, a dr. sc. Ivan Šimek o počecima stvaranja hrvatske diplomacije i ulozi Njemačke.

Prof. dr. sc. Emilio Marin poklonio je knjižnici Filozofskog fakulteta knjige „Sjećanja i prilozi za povijest diplomacije Republike Hrvatske – Prvo desetljeće“.

Prije predavanja prof. dr. sc. Dražen Barbarić, dekan Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Mostaru i prof. dr. sc. Emilio Marin, predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba, potpisali su memorandum o suradnji, kojim je predviđena suradnja na zajedničkim projektima, te provedba studijskih posjeta, organiziranje seminara, treninga kao i okruglih stolova.

Fotografije: Filozofski fakultet Sveučilišta u Mostaru

DJELATNOST KLUBA PODUPIRE

REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih i
europskih poslova

Predsjednik Hrvatskoga diplomatskog kluba Emilio Marin, veleposlanik pri Svetoj Stolici 2004-2011., u povodu smrti pape Franje i izbora pape Lava XIV.

21. travnja 2025. Izjava u povodu smrti pape Franje za elektroničko izdanje Glasa Koncila, izjava za TV Nova uživo u 17.10, intervju za Dnevnik TV Nova u 19 sati.

AKADEMIK MARIN O SMRTI PAPE FRANJE: Zadnja gesta bila je Papin silazak među narod, povratak Pastira u stado

Profesor emeritus Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta akademik Emilio Marin vjerojatno je posljednji Hrvat koji je primio imenovanje pape Franje. Naime, prije točno mjesec dana, 21. ožujka, Sveti Otac imenovao ga je članom Znanstvenoga vijeća Agencije Svete Stolice za vrednovanje i promociju kvalitete crkvenih sveučilišta i fakulteta.

Silazak među narod

Usto ga je papa Franjo u svojem pontifikatu u prethodnim godinama imenovao u još dva vatikanska tijela – u Papinski odbor za povijesne znanosti 2022. godine te mu je dodijelio još jedan mandat u Papinskom povjerenstvu za sakralnu arheologiju.

»Papamobilom je odlučio proći kroz Trg sv. Petra – to je zadnja slika Pape koja je otišla u javnost. Bio je to povratak Pastira u stado, njegov silazak među narod, onako nemoćan«, rekao je akademik Emilio Marin

Istaknuo je da će papu Franju nositi u sjećanju po njegovoj blizini. »Zadnja njegova gesta, jučer na Uskrs, bila je da je nakon što je jedva izgovorio tradicionalni tekst poruke *Urbi et orbi* odlučio papamobilom proći kroz Trg sv. Petra i tako pozdraviti okupljene vjernike. Čini mi se da je došao do vrha ulice Via della Conciliazione, tamo gdje je naše hrvatsko veleposlanstvo. To je zadnja slika Pape koja je otišla u javnost, zadnje što smo vidjeli i što znamo, a posebno je znakovita i bremenita. Bio je to povratak Pastira u stado, njegov silazak među narod, onako nemoćan. Upravo je ono što je često govorio – da pastiri trebaju imati miris ovaca. Kao da je papa Franjo ‘dizajnirao’ svoj kraj«, rekao je za Glas Koncila prof. Marin.

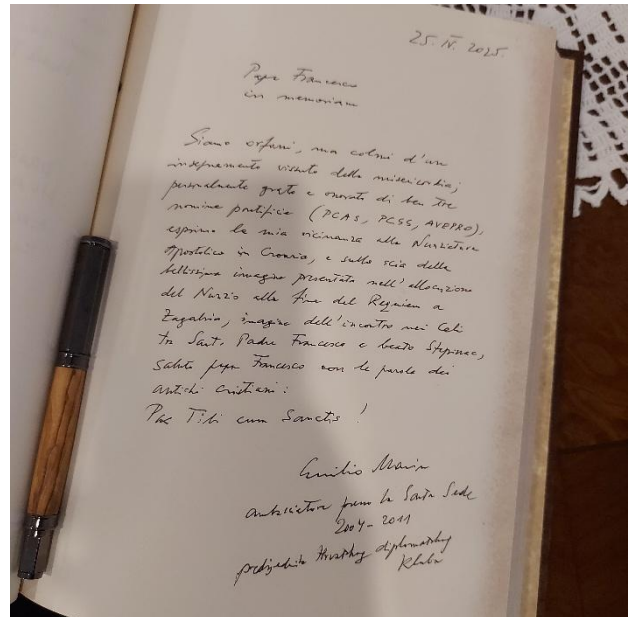
Na misi u Sv. Marti

Osvrnuo se i na posljednju papinu poruku, onu izrečenu u tekstu uskrsnu čestitke »Gradu i svijetu« – *Urbi et orbi*. »Bio je to snažan govor u kojem je pozvao na ono što danas gotovo nitko ne poziva – na razoružanje, a kada je govorio o kugli zemaljskoj, uz medijski eksponiranu Ukrajinu i Svetu Zemlju, nabrojio je još dvadesetak drugih ratova, a nakon dugo vremena u papinski diskurs vratio se i Zapadni Balkan«, rekao je akademik Marin.

Prisjetio se naš sugovornik i prvoga susreta s papom Franjom u svibnju 2013. godine. »Za kardinala Jorgea Maria Bergoglia odavno sam čuo, ali nisam ga imao priliku susresti sve dok nije postao Papa. Nedugo nakon što je izabran za papu, u svibnju 2013. godine bio sam na misi koju je za uzak krug vjernika slavio u kapeli u Domu sv. Marte. Bilo mi je omogućeno kratko se susresti sa Svetim Ocem. Sjećam se do danas da je to bio srdačan susret tijekom kojega sam mu darovao publikaciju franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja Zbornik Kačić koji je izdan u moju čast za 60. rođendan«, rekao je akademik Marin koji je uz taj prvi susret otprije 12 godina imao više prigoda biti sa Svetim Ocem, kada je primao članove papinskih tijela u audijencije. »Zahvalan sam i počašćen što mogu kao znanstvenik i sveučilišni profesora dati svoj doprinos za Katoličku Crkvu«, zaključio je akademik Marin.

22. travnja: intervju u Dnevniku TV Nova 19 sati

25. travnja: upis u knjigu žalosti u Nuncijaturi

26. travnja: uživo komentirao cjelokupni sprovodni obred pape Franje na TV Nova te dao izjavu za Dnevnik TV Nova u 19 sati

2. svibnja: razgovor uoči konklava za emisiju „Riječ i život“ HTV

6. svibnja: razgovor o vatikanskoj diplomaciji i konklavama za TV Laudato

7. svibnja: uživo komentirao početak konklava za TV Nova

8. svibnja: uživo komentirao HABEMUS PAPAM i izbor pape Lava XIV. za TV Nova

9. svibnja: uživo razgovarao o svjetskoj i vatikanskoj diplomaciji u povodu izbora pape Lava XIV. (s europarlamentarcem i bivšim mvep Davorom Ivom Stierom) u emisiji Poligraf Hrvatskog radija

18. svibnja: uživo komentirao cjelokupni obred uvođenja pape Lava XIV. u papinsku službu za TV Nova.

Proslava 30 godina Diplomatske akademije uoči Dana hrvatske diplomacije

Ministar vanjskih i europskih poslova dr. sc. Gordan Grlić Radman uručio je u četvrtak, 5. lipnja 2025. godine diplome polaznicima XXIII. generacije Jednogodišnjeg stručnog diplomatskog studija. Na uručanju su uz Ministra prigodne govore održali predsjednik Vijeća Diplomatske akademije prof. dr. sc. Mate Granić, akademik, veleposlanik i predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba Emilio Marin i načelnik Diplomatske akademije Karlo Kolesar.

S uručenjem diploma XXIII. generaciji nastavlja se obilježavanje 30 godina djelovanja Diplomatske akademije. U svoje četvrto desetljeće rada Diplomatska akademija ulazi posvećena radu na podizanju standarda i kvalitete rada same Akademije te njezinog jasno pozicioniranja kao središnjeg mjesta za obrazovanje budućih generacija diplomatkinja i diplomata Republike Hrvatske.

U sklopu ovogodišnjeg programa, uz niz predavanja stručnjaka i vrsnih bivših i sadašnjih diplomata, polaznici su imali priliku posjetiti i saznati na koji način druge institucije te organizacije predstavljaju Hrvatsku. Tako su u sklopu programa polaznici posjetili Hrvatsku maticu iseljenika, Hrvatski državni arhiv, Družbu „Braća Hrvatskoga Zmaja“, Predstavništvo Europske komisije, Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova Europske unije, Islamski centar Zagreb, Hrvatski nogometni savez, Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost, Hrvatsku gospodarsku komoru, Školu narodnog zdravlja „Andrija Štampar“, Hrvatski sabor, Ministarstvo kulture i medija, Riznicu zagrebačke katedrale, Hrvatski olimpijski odbor te je organizirano i stručno putovanje u Vukovar.

Nakon uručivanja diploma prisutnima se obratio predstavnik generacije Mislav Novaković koji je izrazio zahvalu svima uključenima u osmišljavanje i izvođenje programa, s posebnom zahvalom ministru Grliću Radmanu i načelniku Kolesaru.

Svečanost uručjenja diploma održala se u auli Ministarstva vanjskih i europskih poslova, što je Ministar iskoristio kako bi posebno istaknuo da je glavna zgrada Ministarstva nedavno obnovljena. Dodao je kako se sa „Zrinjevca vidi cijeli svijet“ te čestitao novoj generaciji hrvatskih diplomatkinja i diplomata. Ministar se u obraćanju osvrnuo i na vanjskopolitičke prioritete Republike Hrvatske, najavio zadatke i ciljeve pred hrvatskom diplomacijom u sljedećem razdoblju te zaželio svim polaznicima sreću i uspjeh u budućem radu.

U tom prvom dijelu proslave ovogodišnjeg Dana hrvatske diplomacije, koji je bio povezan s 30. obljetnicom Diplomatske akademije MVEP-a, 5. lipnja 2025., u ime suorganizatora proslave HDK, njegov predsjednik E. Marin je u svom govoru u auli MVEP-a istaknuo kako je HDK od svojih početaka uvijek svečano obilježavao Dan hrvatske diplomacije kao i Dan međunarodnog priznanja RH te da je redovito i objavljivao prigodne knjižice, pa je tako i ove godine, upravo za ovaj dan, tiskana knjižica s ovogodišnje proslave Dana međunarodnog priznanja RH, na kojoj je predavač bio akademik Igor Rudan. E. Marin je zahvalio Glavnom tajništvu MVEP-a na potpori, kao i MVEP-u i posebno ministru Goranu Grliću Radmanu na mogućnosti da se u suorganizatorstvu obilježavaju ti važni datumi, a slijedom Sporazuma između MVEP-a i HDK. Predsjednik HDK je čestitao 30. obljetnicu Diplomatske akademije te je posebno čestitao ovogodišnjim diplomantima. Istaknuo je kako je HDK osobito ponosan da je njegov redoviti član i član Nadzornog odbora Svjetlan Berković bio utemeljitelj i prvi ravnatelj Diplomatske akademije. E. Marin je pozvao nove diplomirane polaznike Diplomatske akademije da pristupe HDK-u i to konkretno u kategoriji koja je upravo poradi želje da mladi budući diplomati mogu biti članovi HDK novim Statutom HDK otvorena, a to je kao vanjski član HDK. Tu mogu biti izabrani oni „koji iskazuju veliko zanimanje za međunarodne odnose, za rad u usavršavanju u diplomaciji te koji promiču ugled RH u svijetu“. Kad se ostvare tražene okolnosti, ti će članovi naravno u budućnosti biti pridruženi ili redoviti članovi HDK-a te će u bitnome pridonijeti radu HDK. Svoje izlaganje E. Marin je završio nadom da će diplomacija u svijetu u budućnosti bit učinkovitija te je naveo potporu koju je novi papa Lav XIV. posredstvom osobne prisutnosti svog državnog tajnika kard. Parolina dao UN-u potvrđujući „nepokolebljivu potporu Svete Stolica misiji UN kao ključnog foruma za dijalog među državama, u kojem se mogu pronalaziti rješenja za najveće izazove čovječanstva“.

Glavna proslava Dana hrvatske diplomacije održana je 10. lipnja, također u Ministarstvu vanjskih i europskih poslova na zagrebačkom Zrinjevcu, gdje su se okupili brojni aktualni i bivši diplomati, kao i predstavnici Diplomatskoga zbora u Hrvatskoj. Predstavnici HDK-a bili su među uzvanicima. U dojmljivom ambijentu govorili su ministar vanjskih i europskih poslova Gordan Grlić Radman, predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković, koji je svojedobno bio na čelu tog Ministarstva, te predsjednik Vlade RH Andrej Plenković. Premijer je osobito naglasio kako ga vežu mnoge uspomene na vrijeme kad je bio dio Ministarstva te je potvrdio kako je „Dan hrvatske diplomacije važan za Ministarstvo vanjskih i europskih poslova, ali i za hrvatsku državu koja je u samo 35 godina prošla velik i zahtjevan put, tijekom kojeg su generacije diplomata i političara dale ogroman doprinos međunarodnom pozicioniranju Hrvatske“.

Tekst: Diplomatska akademija MVEP-a i HDK
Fotografije: Diplomatska akademija MVEP-a

DJELATNOST KLUBA PODUPIRU

REPUBLIKA HRVATSKA

Ministarstvo vanjskih i
europskih poslova

Obilježen Dan hrvatske diplomacije

Centralna svečanost obilježavanja Dana hrvatske diplomacije ove godine održana je 10. lipnja u novouređenoj Auli Ministarstva vanjskih i europskih poslova. Mnogobrojnim uzvanicima, hrvatskim diplomatkinjama i diplomatima te predstavnicima Diplomatskog zbora u Republici Hrvatskoj, pozdravnim govorima obratili su se ministar vanjskih i europskih poslova RH dr. sc. Gordan Grlić Radman, predsjednik Hrvatskog sabora, g. Gordan Jandroković i predsjednik Vlade RH mr. sc. Andrej Plenković. U svom obraćanju zahvalili su se hrvatskim diplomatkinjama i diplomatima na njihovom doprinosu ugledu i jačanju međunarodnog položaja Republike Hrvatske. Svečanosti su nazočili i predstavnici Hrvatskog diplomatskog kluba.

Tekst: Ministarstvo vanjskih i europskih poslova RH i HDK

Fotografije: Ministarstvo vanjskih i europskih poslova RH

Neven Šimac (1943.-2025.) in memoriam**Neven Šimac (1943.-2025.) in memoriam, Zagreb, Krematorij, 16. lipnja 2025.**

Poštovana obitelji, poštovani skupe,

Uime HDK-a, tužna me je zapala čast ispratiti s ovog zagrebačkog posljednjeg počivališta naših sugrađana, i to prema Splitu, središtu Dalmacije, našeg počasnog člana od 5. veljače 2014., Nevena Šimca. Treći grad koji u ovoj prigodi moramo spomenuti jest rodni grad našeg vrlog pokojnika, Osijek. Taj trokut pokriva Hrvatsku, kojoj je Šimac – kako je uklesano na jednoj spomen ploči jednom drugom istaknutom Hrvatu u Splitu – poklonio um i srce! Tim se gradovima dodaje Pariz, u kojem je živio i preminuo, te iz trokuta dobivamo još stabilniji četverokut. Um je, rekao bih, poklonio Francuskoj, ali svojoj rodnoj zemlji, um i srce. I zato, vječna mu zahvalnost.

Ako bacimo pogled na popis počasnih članova našeg HDK, opazit ćemo da u tom nizu od 14 osoba, uz svako ime, navedena je i jedna dužnost ili profesija, jedino uz ime Nevena Šimca tako nešto nije navedeno. Netko bi mogao pomisliti da je to omaška. Meni se čini da nije, već će prije biti znak da su drugi postali naši uvaženi počasni članovi, između ostalog, i zahvaljujući tome što je navedeno uz njihovo ime: predsjednik, ministar, izbornik... Neven Šimac je to postao upravo zato jer je bio i djelovao kao Neven Šimac, bio je, on sâm, institucija!

Čini mi se da pamtimo svi njegove istupe iz početka 90tih u Francuskoj za obranu Hrvatske, koji su zahvaljujući televiziji ušli u tolike domove, iz tih godina ostala nam je dragocjena njegova knjiga, prvo na francuskom, a potom i na hrvatskom (suautori Marc Gjidara i Mirko Dražen Grmek) „Etničko čišćenje: povijesni dokumenti o jednoj srpskoj ideologiji“, pamtimo njegov angažman u hrvatskom javnom prostoru u prilog europeizaciji, demokratizaciji, javnom dobru, ne zaboravljamo njegovo sudjelovanje u komisiji HBK „Iustitia et Pax“ za socijalnu pravdu, pamtimo ga kao suosnivača Hrvatsko-francuskih pravnih i upravnih dana u Splitu, a sve poradi veće vladavine prava. Zbog svega

toga, nismo bili osobito iznenađeni kad se u poznim godinama natjecao za mjesto pučkog pravobranitelja RH, premda nije bio izabran.

Ali, u ovom času, ne mogu a ne izreći i djelić privatne memorije. Stjecajem obiteljske okolnosti, čuo sam za Nevena Šimca, još kao mladić, kad bi moj otac došao kući i nekako svečano kazao „došao je Bulat“. Taj Bulat bio je otac Gorke ili Bebi, Nevenove supruge, i imao je za drugog zeta Vicu Vukova. Moj otac je bio Bulatov prijatelj, frankofon i frankofil, i to bi nam u kući kazao, premda mi nismo poznavali Bulata, kao da je u Split došao Napoleon, tako sam čuo prve priče o Parizu, i to je bilo za mene *comme si tout Paris arrivait avec ses bijoux* ! Tome neka je dopušteno pridodati samo još jedno, mnogo kasnije, sjećanje, kad smo u splitskom HNK, u prigodi nezaboravne *remise de l'épée d'académicien*, sa splitsko-makarskim nadbiskupom Marinom Barišićem, Jankom Vranyczany Dobrinovićem i Ottom von Habsburgom, pjevali „U boj, u boj!“, onaj isti, zbog kojeg je duha, nekoć mladi Neven bio utamničen.

Parafrazirajući riječi don Frane Bulića u oproštaju od Tadije Smičiklase, posljednji put bih pozdravio Nevena Šimca: Neka Tvoj duh odlijeće od zagrebačkih gora do obala jadranskoga mora, da bodri mlađe naraštaje na ustrajni patriotski i stručni rad! Neka Tvoj duh spaja duhove, barem na kulturnom polju, od Francuske do Hrvatske, u našoj Europi!

Pax Tibi cum Sanctis.

Emilio Marin

Posmrtni govor Zvonimira Frke-Petešića

u spomen Nevenu Šimcu

(1943. – 2025.)

Mirogoj, 16. lipnja 2025.

Draga Gorka, drage Mirna i Tena, dragi Davore,

Dragi unuci, poštovani članovi obitelji,

Chers membres de la famille et proches de Neven,

Dragi prijatelji pokojnog Nevena,

Dragi pripadnici hrvatske zajednice u Francuskoj,

Dame i gospodo,

Danas ovdje govorim u trostrukoj ulozi:

- kao izaslanik predsjednika Vlade,

- kao dugogodišnji obiteljski prijatelj pokojnog Nevena, koji me poznao

još od najranijih dana,

- te s osobitom tugom i čašću – u ime hrvatske zajednice u Francuskoj kojoj je Neven Šimac dao nemjerljiv doprinos.

Često je to činio u tandemu s profesorom Marcom Gjidarom – svojim bliskim prijateljem, suradnikom i suborcem u obrani hrvatske istine u Francuskoj – koji, zbog narušenog zdravlja, danas nije mogao biti s nama, ali je srcem ovdje.

Dragi Nevene,

Tvoj je život bio toliko bogat da ga je nemoguće svesti na nekoliko rečenica. Bio si pravnik, politolog, publicist, doktor prava, alumnus prestižne ENA-e i francuski visoki državni službenik. No iza tih impresivnih biografskih crta stoji čovjek čija su osobna hrabrost, moralna čvrstina i tiha ustrajnost ostavili dubok i neizbrisiv trag.

Tvoj život nije bio lak, ali je bio život posvećen Hrvatskoj. Malo tko zna da si još kao student, pod pseudonimom, 1968. bio jedini sudionik iz domovine na prvom simpoziju Nikolićeve Hrvatske revije u Švicarskoj. Uhićen nakon sloma Hrvatskog proljeća, izgubio si akademsku karijeru u domovini – ali nikad nisi izgubio vjeru u Hrvatsku.

Još tada, početkom 1970-ih, o položaju Hrvatske pisao si također pod pseudonimom u uglednom časopisu Esprit i pariškom Le Mondeu. Tvoj je život bio razapet između progonstva i služenja. Iako si bio prisiljen napustiti domovinu, nikada je nisi prestao voljeti, braniti ni zalagati se za nju.

Još si krajem 1960-ih bio glavni pokretač osnivanja Društva članova Matice hrvatske u Parizu osnovanog 1970. s nekolicinom domoljuba – među njima i mojim ocem. Godinama si dolazio u naš dom po Novu Hrvatsku i Hrvatsku reviju – časopise koje je moj otac Marinko tada distribuirao u Francuskoj, a zbog kojih se u bivšoj državi moglo završiti na robiji – i čitao ih s pozornošću koja nije bila samo intelektualna, nego duboko domoljubna i državotvorna.

Iako još mlad, rado sam slušao vaše razgovore o hrvatskoj političkoj zbilji – u vremenima kada je slobodna Hrvatska još bila samo daleki san, ali san u čije si ostvarenje duboko vjerovao. Naučio si me da riječ nije tek sredstvo izražavanja, nego čin poštovanja prema sugovorniku; da ljubav prema hrvatskom jeziku nije

pitanje stila, već odgovornosti – i da se upravo kroz jezik nasljeđuje mudrost i čuva identitet naroda. Bio si borac i izvan jezika – vaterpolist, plivač, karatist – ali prije svega nepokolebljiv borac za slobodnu Hrvatsku.

A onda je došlo vrijeme da povijest pokuca i na tvoja vrata.

Kao jedan od osnivača CRICCF-a – Predstavničkog vijeća hrvatskih ustanova i zajednice Francuske – uspio si 1990. okupiti razasutu i često razjedinjenu hrvatsku zajednicu, a od 1991. dao si joj jedinstven glas kao predsjednik Predstavničkog vijeća. Bila je to prva krovna hrvatska organizacija u Europi, stvorena radi zastupanja hrvatskih interesa u jednoj od ključnih europskih zemalja.

CRICCF nije bio tek udruga – bio je glas Hrvata u Francuskoj i konkretan instrument djelovanja: od prosvjeda i javnih tribina do nastupa u medijima i susreta s francuskim parlamentarcima, medijima i intelektualcima. U okviru Predstavničkog vijeća utemeljio si i Komisiju za informiranje, u kojoj smo zajedno radili. Danima i noćima pisali smo biltene, prevodili i uređivali tekstove, slali ih na stotine adresa – u nadi da će istina o agresiji na Hrvatsku naći put do savjesti europske javnosti. I nalazila je – jer si znao spojiti istinu, znanje i dostojanstvo.

U vrijeme kada Hrvatska još nije imala veleposlanstvo u Francuskoj, zajedno smo – ti kao politolog, Marco kao profesor prava i ja kao student sa zbirkom geopolitičkih karata – obilazili strana veleposlanstva i tumačili prirodu agresije: s političke, pravne i vojne strane. Bili smo trojac bez ovlasti, ali s jasnom misijom. I kad se činilo da nas nitko ne čuje – ti si se pobrinuo da nas se čuje.

Pod tvojim vodstvom, u Parizu su organizirane brojne demonstracije potpore Hrvatskoj. U televizijskim nastupima bio si miran, dostojanstven i uvjerljiv glas Hrvatske. Ti si bio taj koji je otvorio vrata ljudima poput Alaina Finkielkrauta, Jean-François Deniaua, Bernarda Stasija – koji su stali uz Hrvatsku kad nam je to najviše trebalo. Bez tvoje upornosti, Hrvatska bi u Francuskoj bila manje shvaćena, manje vidljiva, sigurno i manje podržana.

Zajedno s Mirkom Grmekom i Marcom Gjidarom napisao si pionirsko djelo

Etničko čišćenje – knjigu koja je francuskoj javnosti otvorila oči i utemeljila istinu na činjenicama.

Kasnije si, kroz akademski i konzultantski rad, svoje golemo znanje stavljao u službu demokracije i reformi – u Hrvatskoj i u brojnim srednjoeuropskim državama. Utemeljio si centre „Robert Schuman“ u Zagrebu i Splitu, predavao na poslijediplomskim europskim studijima u Zagrebu. A zahvaljujući tvom angažmanu više od 150 naših mladih stručnjaka obrazovalo se o europskom pravu i ljudskim pravima – mnogi od njih kasnije su nosili hrvatski proces pristupanja Europskoj uniji.

Od osamostaljenja Hrvatske gajio si neugaslu želju da pridoneseš modernizaciji hrvatske uprave, te si s Marcom Gjidarom pokrenuo Hrvatsko-francuske pravne i upravne dane u Splitu. Sudjelovao si i u radu Komisije Iustitia et Pax Hrvatske biskupske konferencije, promicao antikorupcijske mehanizme, surađivao s Crkvom, mladima i civilnim društvom. Tvoj je život bio most – između država, naraštaja i sustava vrijednosti.

I dok ti danas zahvaljujemo, osjećamo i veliku prazninu. Jer s tobom odlazi i generacija koja je sanjala, gradila i čuvala Hrvatsku izvan Hrvatske. Generacija koja nije tražila priznanja – već priznanje Hrvatske.

U tvome životu, dragi Nevene, nije bilo kompromisa s neistinom. Bio si istodobno hrvatski domoljub i europski građanin, angažiran intelektualac i uvjeren katolik, te pažljiv muž i brižan otac. Bio si poveznica sa svijetom koji nam danas sve više nedostaje – svijetom u kojem riječ ima težinu, a sloboda svoju cijenu.

Tvojoj obitelji ostaje baština dostojna ponosa. Tebi ostaje naša zahvala, a Hrvatskoj – trajno sjećanje na jednog od njezinih najplemenitijih sinova.

U ime premijera Andreja Plenkovića, u ime hrvatske zajednice u Francuskoj i brojnih prijatelja, te u ime moje obitelji kao i u svoje osobno ime — hvala ti, dragi Nevene, na svemu što si bio i što nam ostavljaš.

Počivao u miru Božjem i neka ti bude laka hrvatska zemlja koju si toliko volio!

Članovi UV HDK-a u počasnoj straži uz odar počasnog člana Nevena Šimca

Fotografije: Milada Privora

Glasnik Hrvatskog diplomatskoga kluba
Izdaje Upravno vijeće HDK
Izlazi tromjesečno
Adresa nakladnika:
Petretićev trg 2, 10000 Zagreb
Tel. (01) 4599 401, fax: (01) 4599 455
E-mail: hdk@mvep.hr
Internet: <http://www.hdk-cdc.hr>
Za nakladnika: Emilio Marin, predsjednik HDK

Uredništvo:

Emilio Marin, predsjednik HDK, urednik
Milada Privora, članica UV HDK
Đuro Vidmarović, predsjednik NO-a HDK
Krešimir Žnidarić, rizničar HDK, tehnički urednik
Jure Tomičić, pridruženi član HDK, tehnički urednik

Žiro račun za uplatu članarine:
IBAN: HR03 2340 0091 1100 9271 6

DJELATNOST KLUBA PODUPIRU

REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih i
europskih poslova

